

Προγραμματίζουν δρασκευτικήν τελετήν εις τὴν Ἁγίαν Σοφίαν!

ΦΑΙΝΕΤΑΙ πὺς οἱ ἐξ ἀνατολῶν ἀεὶ ἐχθροὶ μας, ἀπόγονοι τοῦ Τζέκινς Χάν, δὲ μποροῦν νὰ λησμονήσουν τὴν «πολιτισμικήν» τοὺς κληρονομιά. Ἄν καὶ πέρασαν χίλια χρόνια «συμβίωσης» μὲ τὸν πολιτισμένο κόσμον καὶ ἰδιαιτέρα τῇ Φυλῇ μας, δὲ λένε νὰ συγχρονιστοῦν μὲ τὸν πολιτισμὸ, τὸν σεβασμὸ τῶν γεγόντων τοὺς, τῇ θρησκευτικῇ ἐλευθερίᾳ τῶν ὑποδούλων τοὺς, κἀνόνας τὰ ἀντιθέτα. Δεῖτε τί ἔχουν προγραμματίσει: «Σὲ καινούργια πρόκληση μέσα στὸν ναὸ τῆς Ἁγίας Σοφίας Κωνσταντινούπολης ἐτοιμάζονται νὰ προχωρήσουν οἱ Τούρκοι, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ μουσουλμανικοῦ μήνα τοῦ Ρμαζανίου καὶ τῆς γιορτῆς τοῦ Kadir Gecesi ποὺ εἶναι στὶς 13 Ἰουλίου. Σύμφωνα μὲ δημοσίευμα [...] ἀνακοινώθηκε ὅτι φέτος κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ Ραμαζανίου ποὺ ἀρχίζει στὶς 18 Ἰουλίου καὶ τελεῖναι στὶς 16 Ἰουλίου, ἡ μεγάλη μουσουλμανικὴ ἐορτὴ τοῦ Kas-

Ἀναίτιοι δολοφονίαί γυναικῶν εἰς τὴν Τουρκίαν!

ΑΛΛΑ δὲν εἶναι μόνον βεβήλοι τὸν ἱερὸν μᾶς σεβασμῶνται οἱ σύγχρονοι Μογγόλοι, ἀλλὰ καὶ ἐχθροὶ τῆς ἰδίας τῆς κοινωνίας τοὺς, ἀφοῦ στὴν βάρβαρη παράδοσὶ τοὺς ἀναιμιέθηκε καὶ ἡ μισάνθρωπη θρησκείας τοῦ Ἰσλάμ, ἀποτελιών-τας ἐταί μίᾳ ἐπικίνδυνῃ κατάστασιν γιὰ τοὺς ἰδίους τοὺς Τούρκους. Ἡ θέσις τῆς γυναικάς ἐστὶ αὐτὴ ποὺ ὀρέγῃ ἡ «θεοπνευστία» τοῦ Κορανίου: ὑποδεξιότερη τοῦ ἀνδρὸς! Δεῖτε καὶ τὸ ἀποτέλεσμα: «Ἀνθρωπιστικές» ὁργανώσεις στὴν Τουρκία ἀποκάλυψαν ὅτι ἀπὸ τοὺς 22 νυν-στόις φόνους γυναικῶν, τὸν Ἀπρίλιο, μαζὶ μὲ 10 ὑποκόμους θανάτων, παρουσιάζονται στὴν κοινὴ γνώμῃ ὡς αὐτοκτονίες. Σύμφωνα μὲ τὴν ἐκθεσί, ἡ ὁποία ἐκπονήθηκε ἀπὸ τὴν πλατφόρμα "θὰ σταματή-σουμε Γυναίκες ἀνθρωποκτο-νίες", ἡ πλειοψηφία τῶν φόνων γυναικῶν, τὸν Ἀπρίλιον ἔγιναν στὴν Κωνσταντινούπολιν, στὴν Ἄγκυρα, καὶ τὰ Ἀδανά. Τὸ ἀπίστευτον εἶναι ὅτι τὸ 27% τῶν γυναικῶν δολοφονήθηκαν, γιὰτὶ ζήτησαν τὸ διαζύγιον καὶ τὸ χωρίσιον. Τὸ 22% λόγῳ "ζή-λιας" καὶ τὸ 9%, ἐπειδὴ ἡ γυναικὰ ἤθελε νὰ κάνει μίᾳ ἀπόφασιν γιὰ τὴ ζωὴ τῆς. Τὸ 5% τῶν γυναικῶν σκοτώθηκαν, ἐπειδὴ ἀντιστάθηκαν σὲ βιασμὸ καὶ τὸ 5% γιὰ οικονομικοὺς λόγους! Τὸ ὑπόλοιπον τῶν γυναικῶν πέθανε γὰρ ἀγνωστους λό-γους, ἂν κι ὑπάρχουν ὑπόψεις ὅτι ἀνέγκουν στὶς παραπάνω κατηγο-ρίες, ἀλλὰ κατὰ τὴν συνήθεν Ἰσλαμικὴ Πρακτικὴ δὲν ἀνακονώθηκαν, γιὰ νὰ μὴ "τροπαιοποιῶν τὴν οἰκόμε-ναι" οἱ ἄτυχες γυναικίς, ὅπως ἐπιβάλλει ὁ Ἰσλαμικὸς Νόμος» (Ἰστολ. hellasforos.com)! Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀληθινὴ φρικαστικὴ ἐκδοὺς τῆς σύγχρονης Τουρκίας καὶ οἷα ἡ ψευ-τικὴ, ποὺ παρουσιάζουν οἱ ῥηϊστές τηλεοπτικῆς σειρῆς τοὺς, τίς ὁποῖες «παίζουσι» μετὰ μανίας τὰ κανάλια μας! Γυναίκες Χριστιανικῆς δοξαστὲ τοῦ Θεοῦ, ποὺ ζεῖτε σὲ χριστιανικὴ χώρα!

Ἑλλάς καὶ Ὁρθοδοξία: ἡ μόνη διέξοδος τῆς ἀνθρωπότητος!

ΤΗ ΣΤΙΓΜΗ ποὺ ἡ διεφθαρμένῃ πολιτικῇ καὶ σάπια διανοήσῃ τῆς χώρας μᾶς ἀναζητεῖ τὴ σωτηρία μας στὸν περὲφωτον τῆς ἐφαλίστικῆς παγκοσμιοποίησης καὶ στὸ ἀνάνθρωπο οικονομικὸ τῆς σύστημα, τὸν νεοφιλοσοφισμὸν, ἐρχονται ξένοι διανοούμενοι νὰ μᾶς θυμίσουν ὅτι ἡ λύσις τοῦ σύγχρονου ἀδιεξόδου τῆς ἀνθρωπότητος βρι-σκεται στὰ χεῖρά μας! «Τρεῖς ξένοι ἀκαδημαϊκοὶ μᾶς θυμίζουν ὅσα ἔχομε ἐχάσει ἡ μᾶλλον καλύτερα ὅσα προσπαθεῖμεν νὰ κἀνοῖαι νὰ μᾶς ἀναγκάσουν νὰ ἐχάσομε! Τὸ με-γαλειό τοῦ Ἑλληνισμοῦ! Σύμφωνα μὲ τοὺς Simone Le Baron (Γαλλίδα) καθηγήτρια γαλλικῶν, γλωσσολό-γος, συγγραφέας, Arsam Momeni (Ἰρανός) διδάκτωρ Ἀρχαιετικονικής, συγγραφέας καὶ Sam Cehkwas (Νι-γηριανός) ὀδοντίατρος, ἐκδότης καὶ συγγραφέας, ἡ λύσις στὰ προβλή-ματὰ μας δὲν εἶναι ἡ παγκοσμιοποι-σὴ, ποὺ μὲ νύχια καὶ μὲ δόντια προσπαθοῦν νὰ ἐπιβάλλουν οἱ παγκοσμιοποιητῆς τῆς Δύσεως, ἀλλὰ ὁ Ἑλληνισμὸς! Οἱ φιλόληγνης ἀκαδη-μαϊκοὶ καταγγέλλουν τὸ σκοταδι-στικὸν πολιπολισμικὸ τῆς Νέας Τά-ξης Πραγματίων καὶ τοὺς ἀνέλληγ-νες πολιτικούς, ποὺ ἐπιδίδωνται νὰ τὸν ἐπιβάλλουν, δημιουργώντας μίᾳ ράτσα χωρὶς ρίζες καὶ ἱστορία, γιὰ νὰ σπέρσουν τὴν Ἑλλάδα» (Ἰστολ. Olympia.gr)! Μαζὶ μὲ τὴν εὐγνωμο-σύνην μας στοὺς ἐν λόγω ἐπιστημο-νους, προσθεθῶμεν, πὺς ἡ λύσις δὲν ἐγκεῖται ἀπλᾶ στὸν Ἑλληνισμὸ, ἀλλὰ στὴν Ἑλληνοορθοδοξία, στὴν ολοκλήρωσιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ!

Ὁ Ἱ. Καποδίστριας διὰ τὸ πρόβλημα τῆς δουλείας καὶ τοῦ ρατσισμοῦ

ΜΙΑ ΤΡΑΝΤΑΧΤΗ ἀπόδειξις ὅτι ἡ Ἑλληνοορθοδοξία μας εἶναι ἡ μόνη λύσις γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα ἀπὸ τὴν διαχρονικὴν ἀνείσθητι κακοδομίασι τῆς, δύνουν τὰ σύγχρονα γεγονότα. Εἶναι γνωστὲς οἱ παραχῆς στὴν «πο-λισμολογίᾳ» Ἀμερικῇ, ἐξάστεις τῶν δο-λοφονιῶν ἐν ψυχρῷ «κακῶν» μαύ-ρων ἀπὸ «καλοῦς» λευκοῖς! Ἄν καὶ πέρασαν δαύτοις αἰῶνες ἀπὸ τὴν λεγόμενῃ «ἀμερικανικὴ ἀνεξαρτη-σίᾳ» καὶ τὴν «υπογραφήν τῆς χάριτος

dir Gecesi θὰ ἐορταστεῖ μὲ μουσουλμανικὴ τελετὴ μέσα στὴν Ἁγία Σοφία Κωνσταντινούπολης γιὰ πρώτη φορὰ ἀπὸ τὸ 1934, ὅταν ὁ ναὸς ἀνακρή-χτηκε μουσεῖο. Ὁ Τούρκος συγγραφέας στὸν λόγῳ τοῦ ἀναφέρθηκε στὸ μεγάλο ὄνειρον τῶν Ὁθω-μανῶν νὰ τελούν μουσουλμανικὴ λατρεία στὴν Ἁγία Σοφία καί, ὅπως τόνισε, ἀπὸ τὸν ὄνειρον θὰ ξαναγίνει πραγματικότητα μετὰ ἀπὸ ἓνα σύντομον διάλειμμα, ποὺ ἡ Ἁγία Σοφία λειποურγησὲ σάν μου-σεῖο» (Ἰστολ. Ἀγιορείτικο Βῆμα)! Κάνουμε τὴ σκέ-ψιν: Ὅταν οἱ δίκαι μάς πρόγονοι δημιουργοῦσαν αὐτὸ τὸ ἀνεπανάλητον μνημεῖο, (6ος μ. Χ. αἰών), οἱ «ἐνδοξοὶ» δίκαι τοὺς πρόγονοι, τὸ μόνο ποὺ μποροῦσαν νὰ «δημιουργήσουν» ἦταν νὰ περιφέ-ρουν ὡς ἄγριες νομαδίες στὶς στετέπες τῆς Ἀσίας, καίγοντας τὶς καλύβες τῶν ἀντιπάλων τοὺς ὁμάδων καὶ κυνηγώντας ἀρουραίους! Ἐκὰς βέβηλοι!

δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου», ἡ ἀμερικανικὴ κοινωνία θεωρεῖ ἀκόμη ὅτι ὑπάρχουν ἀνθρώποι δευτέρας κατηγορίας! Ἐρχεται ὁμως μία φωνὴ ἀπὸ τὸ δίκῳ μας παρελθόν γιὰ τὴ λύσι τοῦ ρατσισμοῦ καὶ τῆς δουλείας, ἡ ὁποία προηγεῖται διακό-σια χρόνια. Ὁ «ἁγίος τῆς πολιτικῆς» Ἱ. Καποδίστριας «Στὸ Συνέδριον τῆς Βιέννης (1814-1815) [...] ἔθεσε γιὰ πρώτη φορὰ τὸ ζήτημα τῶν δικαιω-μάτων τῶν Μαυρῶν τῆς Ἀφρικῆς

Πατριάρχης Μόσχας: «Ἰντριγκες καὶ ὑπόγεια εὑρύματα εἰς τὴν προετοιμασίαν τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου!
Οἱ ΠΡΟΣΥΝΟΔΙΚΕΣ ἐπι-τροπές ἐργάζονται πυρε-τωδῶς γιὰ τὴν προετοιμασία τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνό-δου. Μόνον ποὺ οἱ ἐργασίαι αὗτές γίνονται σὰ «μουλω-χάσι», λές καὶ ἔχουν νὰ κρύ-ψουν μουσικά. Ὁ Πατριάρχης Μόσχας ἀποκάλυψε ὅτι κάτι δὲν πάει καλὰ καὶ κατὰγγελλε ἀνοητὰ «ιντριγκες καὶ ὑπόγεια εὑρύματα», γεγονόςς πρωτό-γνωρο στὴν ἱστορία τῶν Συνό-δων τῆς Ἐκκλησίας μας. Δεῖτε τὴν εἰδησίᾳ, ὅπως τὴν δημο-σιοποίησε ὁ δημοσιογράφος κ. Μάνος Κατήγιονας: «Τὴν εἰκόνα ποὺ κάποιον κύκλοι στὰ ὑψηλὰ κλιμάκια τῆς Ὁρθοδο-ξίας θέλουν νὰ περάσουν σχε-τικὰ μὲ τίς δῆθεν ὁμαλές προ-ετοιμασίες τῆς πολυβουλῆτης Πανορθόδοξης Συνόδου κα-ταρτίππει μὲ παρέρμυσή τοῦ ὁ Πατριάρχης Μόσχας καὶ πασῶν τῶν Ρωσίων. Σὲ ἤχη-ρη τῆς Παρέμβασίς τοῦ μιλεῖε ἀκόμη καὶ γιὰ πολιτικῆς πα-ρεμβάσεις! Ὁ κ. Κύριλλος χωρὶς νὰ μασαίε τὰ λόγια του, χωρὶς νὰ «παπαρευεῖν» τὴ δι-μοσιογραφικῆς ἐνημερώσεως καὶ ἀντιλαμβάνοντες τὴν οὐσία τῆς κατάστασις πίσω ἀπὸ τίς κλειστὰς πόρτες τῶν συνεδριάσεων γιὰ τὴν προ-ετοιμασία τῆς Πανορθόδοξης ἑκκάθαρ γιὰ ἱντριγκες καὶ ὑπόγεια εῤύματα! (Ἰστολ. Ἀγιορείτικο Βῆμα)! Ἄν ἀλη-θεύουν οἱ ἀποκαλύψεις αὐτὲς τοῦ Πατριάρχου Κυρίλλου, προηγηνύεται θύελλα γιὰ τὴν Ἐκκλησία μας! Μὴ γένοιστο!

καὶ τὴν κατάληξιν τῆς δουλείας. Ἦταν ἡ ἐπιτυχὴ τὴν τὰ καράβια τῶν δουλεμπορῶν μετέφεραν τοὺς Ἀφρικανούς ἀπὸ τὰ θυτικά παράλια τῆς «Μαύρης» Ἠπείρου στὴν Ἀμερι-κῇ, προκειμένου νὰ πωληθῶνται σὲ δουλοῖ, στὰ σκλαβοπάζαρα. [...] Τρία χρόνια ἀργότερα, στὸ Συνέ-δριον τοῦ Αἰξ-λά-Σατέλ (σημερινὸ Ἀχαγι) τοῦ 1818, ὁ Καποδίστριας, μὲ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Τσάρου Αλεξάν-δρου, ὑπέβαλε ὑπόμνημα ποὺ πε-ριεῖχε σχέδιον γιὰ τὴν γατεία καὶ απο-τελεσματικὴ καταπολέμησι τῆς δουλομπορίας. Στὸ ὑπόμνημα τοῦ ὁ Καποδίστριας πρότεινε τὴ λήψιν αὐστηρῶν μέτρων γιὰ τὴν ἀποτελε-σματικὴ πιάτσει τοῦ δουλεμπορίου ἐν τῇ ἐνεργῷ συμμετοχῇ ὅλων τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων» (Ἰστολ. roykoytoykyon.gr.)! Αὐτὴ εἶναι ἡ δικὴ μας πίστις καὶ ὁ δίκως μας πολιτι-σμός, διαμετρικὰ ἀντίθετος μὲ τὸν «πολιτισμὸν» τῆς «χριστιανικῆς» Δύ-σεως! Ὁ Ὁρθόδοξος Χριστιανικός Ἀνθρωπισμός, ὁ μόνος γνήσιος ἀνθρωπισμός!

Συμπροσευχὴ ἀγγλικανῶν καὶ μουσουλμάνων εἰς ἀγγλικανικὸν ναόν!
ΔΕΙΤΕ τὰ «καλὰ» τοῦ «λαϊκοῦ οἰκουμενισμοῦ»: ἡ λεγομένη «Ἀγγλικανικὴ Ἐκκλησία» ἔμπασε τοὺς μουσουλμάνους στοὺς ναοὺς τῆς γιὰ συμπροσευχή! Ὁ «ἐρημέ-ριος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀγγλίας Rev Canon Giles Goddard βρισκεται ἀνημέτωπος μὲ μία βέδλλα διαμαρ-τυρίων ἀπὸ χριστιανικῆς ὁμάδες μετὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ νὰ ἐπιτρέπει μία μουσουλμανικὴ προσευχὴ στὴν ἐκκλησίᾳ του. Δεκάδες μουσουλμά-νους πήραν μέρος στὴν ἐκδήλωσιν ποὺ ὀνομαζομεθα "Inclusive Mo-zaque" καὶ ἔλαβε χώρα στὴν ἐκκλη-σίᾳ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη, στὸ Waterloo στὸ κεντρικὸν Λονδίον. Ὁ Rev Canon Giles Goddard, μάλιστα συμμετέχει στὴν ἐκδήλωσι, διαβάζοντας ἐνα

ὉΘΕΟΔΟΣΟΣ ΤΥΠΟΣ

Ο ΑΓΙΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣΟ ΑΓΙΟΣ ΜΑΡΤΥΣ ΖΩΣΙΜΟΣ

Στὶς 19 Ἰουνίου ἡ Ἐκκλησίᾳ μας τιμᾷ τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ζωσιμοῦ. Ὁ ἅγιος Ζωσί-μος ἔζησε κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ ρωμαίου αυτο-κράτορα Τραϊανῶν καὶ καταγόταν ἀπὸ τὴν Ἀπολ-λωνιάδα τῆς Σωζοπόλεως. Σὲ νεαρὰ ἡλικία εὐρί-σκόμενος στὸν στρατὸ βαπτίσθηκε καὶ γιὰ τὸν λό-γῳ αὐτὸ ὀδηγήθηκε στὸν ἡγεμόνα, ὅπου, ἀφοῦ ὁμολόγησε ὅτι εἶναι χριστιανός, τὸν ὀδήγησαν σὲ φοβερὰ βασανιστήρια. Τὸν κρέμασαν, τοῦ ἔξοκι-σαν τὶς σάρκες, κατόπιν τὸν ἔδεσαν ἀπὸ τὰ τέσσα-ρα μέρη τοῦ σώματος τοῦ καί, ἀφοῦ τὸν τέντωσαν, τὸν ἔδεσαν ἀνελέγτητα καὶ τὸν ἔπλωσαν πάνω σὲ πυρακτωμένο κρεβάτι. Ἐπειδὴ ὁμως ἡ φωτιά με-ταβλήθηκε σὲ δρόσο, βλέποντάς το πολλοὶ εἰδω-

λολάτρες πίστευσαν στὸν Κύριο. Κατόπιν οἱ δῆμι-οὶ κάρφωσαν στὰ πόδια τοῦ υποδήματα καὶ ἀφοῦ τὸν ἔδεσαν σὲ ἓνα ἀλογο, τὸν ὑποχρέωσαν νὰ τρέ-χῃ πίσω ἀπὸ τὸν ἡγεμόνα ποὺ κατεβυθίσαν σὲ κάποια πόλη. Ὁ γενναῖος τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης Ζωσίμος παρ' ὅλο ποὺ ἦταν τρεῖς ἡμέρες νηστικός ὑπέφερε μὲ μεγάλῃ καρτερία ὅλα τὰ βασάνα. Τότε κατὰ παραχώρησιν Κυρίου δύο παῖδιὰ κατὰ τὴν διάρκεια τῆς διαδρομῆς τοῦ προσέφεραν ψωμί καὶ νερό. Ὁ ἅγιος Ζωσίμος, ἀφοῦ δόξασε τὸν Θεὸ τὰ πῆρε καὶ ἐνδυναμώθηκε. Τέλος ἀφοῦ τὸν ἀνέκρι-ναν καὶ πάλι, τὸν κρέμασαν καὶ τοῦ ἔξοκισαν τὸ σῶμα τοῦ καὶ τέλος ὁ αἰσιδμος Ζωσίμος ἔλαβε τὸν στέφανο τοῦ μαρτυρίου μὲ ἀποκεφαλισμὸ.

Ἕξωσις εἰς τὴν «Παναγίαν Ἐλευθερώτριαν» ἀπὸ ἰδιώτας;

Τὶ συμβαίνει εἰς τὸ ἱ. Προσκύνημα Παναγίας Ἐλευθερωτρίας εἰς Κοκκα-ναρῶν; Προσάρτος ἐπιληροσφορήθη-μεν δι' ὁμώνυμος σύλλογος, ὁ ὁποῖος εἶχε ἰδρυθῇ κατ' ἀνάγκη, διὰ νὰ κα-λύψῃ τὴν ἔλλειπιν νομικῆς ὑποστά-σεως τοῦ προσκυνήματος, ἐστράφη διδασκατικός ἐναντίον τοῦ Προσκυ-νηματος καὶ ἐπέτυχε τὴν ἀφράγιν τῶν κτηρίων. Ἀπὸ τὰ κτήρια, εἰς τὰ ὁποῖα εἶχε τακτοποιηθῇ ὁ Ἀρχιμ. Νικόλαος Χαρτουλιάδης πλεῖστα ἀντικείμενα τοῦ Ἱ. Ναοῦ, εὐρέσθησαν κεμήλια καὶ ἐπιπλά εἰς τὸν «δρόμον»... Ἡ ὑπό-θεσις ἐκκρεμεῖ ἀκόμη καθὼς ἐπεί-ται πὺς ὁ σύλλογος διεκδικεῖ ἐπὶ τὰ στρέμματα μεγάλῃ οἰκονομικῇ ἀξίᾳ, ἐνῷ δὲν ἔχει τελεσθῇσκει ἡ ἀνάφαισις εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον. Διὰ ποῖον λόγον ὁ Σύλλογος διεκδικεῖ τὴν περιουσίαν; Δὲν ἐδόθη αὐτῇ εἰς τὸ Προσκύνημα; Ὑπάρχει κάποιος, ποὺ δὲν ἐπιθυμῇ νὰ ὀλεσθῇ μία ζωντανὴ ἐννοσίαν νὰ ἀκαμάτῃ καὶ μὴ μπορῇ διὰ τῆς περιουσίας τῆς νὰ πράττῃ ἔργα φιλανθρωπίας καὶ εὐποιίας; Ἀκολού-θος δημοσιεύομεν τὴν καταγγέλλου-σαν ἐπιστολὴν τοῦ καθηγητοῦ κ. Γε-ρασίμου Μεταξά.

Τὸν Ναὸν περιβάλλουν δύο διώ-ροφα κτίσματα, τὰ ὁποῖα ἀνεγέρθη-σαν ἀργότερα, γιὰ νὰ συντεκπιροῦ-ν τὰς θρησκευτικὰς ἀνάγκας τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος καὶ τὸ φιλανθρωπικὸ ἔργον του. Τὸ πλη-σιέστερον πρὸς τὸν Ναὸν κτίριον χρησιμεύει διὰ τῆς στέγασις τῶν γραφείων καὶ τῆς βιβλιοθήκης - με-λητηριῶν τοῦ Ναοῦ, ὡς καὶ τὴν συγκέντρωσιν δεμάτων τοῦ φιλα-νθρωπικοῦ τοῦ ἔργου. Ἐντὸς αὐτοῦ εὐρίσκειται ἐπίσης καὶ μία αἴθουσα ὑποδοχῆς τῶν πιστῶν (Ἀρχονταρί-κι), ὅπως συναντᾶται σὲ πλήθος ἄλλων ἱερῶν προσκυνημάτων, π.χ. στὴν Μεγαλόχρη τῆς Τήνου καὶ Σουμελά, καὶ εἰς τὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Γερασίμου στὴν Κεφαλονία.

Εἰς τὸ ἔσπερον κτίσμα, προερχό-μεν ἐκ δωρεᾶς τοῦ αἰεμόνιστου Φραγκίσκου Θεολόγου πρὸς τὴν ἐκκλησίᾳ, στεγάζεται ἀπὸ τῆς ἰδρύ-σεως τοῦ ὁ ἱωτισκοῦ σύλλογος «Παναγία ἡ Ἐλευθερώτρια». Ὁ σύλλογος ἰδρυθῇ κατ' ἀνάγκη ἀπὸ τὸν πρώτῳ ἱερέα τοῦ Προσκυνήμα-τος Μακαριστὸν Ἀρχιμανδρίτη Νε-κτάριον Δουδουλῇ, διὰ νὰ καλύψῃ τὴν ἔλλειψιν νομικῆς ὑποστάσεως τοῦ Προσκυνήματος καὶ γιὰ τὸν λό-γον αὐτὸν φέρει τὴν ἰδίᾳ ὀνομασίᾳ. «Παναγία ἡ Ἐλευθερώτρια».

Πρώτος Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου ἦταν ὁ Ἀρχιμανδρίτης Δουδουλῆς καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ Κεφαλόνιος Α. Στανίσιος μέχρι τοῦ θανάτου του. Τὸ 1972 τὸ Προσκύνημα ἀπέκτησε νομικὴ ὑπόστασιν καὶ πλέον δὲν εἶχε ἀνάγκη τὴν κάλυψιν τοῦ ἱωτι-κοῦ συλλόγου. Παρεμπιπτόντως τὸ κοινωφελές ἔργον τοῦ συλλόγου παραμένει ἀγνώστου καὶ οὐδεμία σχέση ἔχει μὲ τὴν λειτουργίᾳ τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος. Ἀμέως σκουὺς ἰδιοκτητῆς-δωρητῆς, ἀνηγέρ-θη ἐνταῖς μεγαλοπρεπῆς 1. Ναός, περισσὸς κάλλους ἀπὸ τὸ Μηχα-νικὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ (ΜΟ-ΜΑ) κυρίως, ὑπὸ τὴν ἐπιτροπείαν τοῦ Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Με-γαρίδος, τὸν μετέπειτα Ἀρχιεπισκο-ποῦ Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, μακαριστοῦ ἱακώβου.

Εἰς τὸν περικαλλὴ αὐτὸν Ναὸν, τὸν ὁποῖον ἐκόσμησε καὶ φιλοτέ-χνησε ὁ ὀρθολὸς χιλιάδων πιστῶν Ἀθηναίων, μὲ ἀνίες εἰκόνας, μὲ προσεάρχουσαν τὴν θαυμαστα-τουργίαν εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Ἐλευθερώτριας, προϊστάται καὶ ἱεουργεῖ ἀπὸ ἐτῶν ὁ Πανοσιολο-γώτατος καὶ πολυσημοῦδας ἐπι-στήμων Ἀρχιμανδρίτης Νικόλαος Χαρτουλιάρης (πυχχιόχους τῆς

Ἑθνικῇ καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀπώ-λεια. Προσάρτος, μία ἐπτεσσεμῆν διαναγὴ ἐκτέλεσεως διδασκτικῆς ἀποφάσεως ἐξώσεως-καταλήψε-ως ὅλων τῶν περὶ τοῦ Ναοῦ κτι-σμάτων καὶ χώρων, ἐσφράγισε ἀνεῦ προειδοποιήσεως, τὸ κτίριον ποὺ στεγάζει τὰ γραφεῖα τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Ἀρχονταρίκι. Μέσα στὸ κατα-χεύμενον ὅλα τὰ ὑπάρχοντα ἐπιπλά, ἱερὰς εἰκόνας, καντήλια, θυμιατήρια καθὼς καὶ τῆς προσωπογραφίης Μητροπολιτῶν ὡς καὶ τοῦ νῦν Μη-τροπολίτη Κυρίλλου, τὰ ἀρχαῖα τῆς ἐκκλησίας, ἐγγραφα, βιβλία βρέθη-καν πεταμένα στὸν αὐλόγρον τοῦ Ναοῦ. Ὡς καὶ ἡ μεγάλῃ εἰκόνα τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου βρέθηκε στὸ βρεγμένο χῶμα πεταμένη.

Σημειωτέον ὅτι ἡ βεβιασμένη ἐκτέ-λεσις τῆς διδασκτικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐρετείου, ποὺ θυμίζει ἀλήστου μνή-μης ἐπίτρεξις κατοικημένων οικημά-των ἀπὸ στρατεύματα κατοχῆς, πραγματοποιήθηκε προτοῦ τελεσι-δικίᾳς ἡ ἀνάφαισις πρὸς τὸν Ἄρειο Πάγον. Οἱ διδασκαὶ ἐπιμελέθη μαζὶ μὲ μέλη Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ δῆθεν φιλανθρωπικοῦ Συλλόγου θέ-λησαν νὰ μετατρέψουν τὸν Οἶκο τοῦ Κυρίου εἰς οἶκον ἐμπορίου.

Ἐπαπειλημένους ὁ αἰεμόνιστος Στρατηγὸς Μιχάλης Περίμνης, ποὺ διετέλεσε ἐπὶ σειρά ἐτῶν Πρό-εδρος τοῦ Συλλόγου, μετὰ τὸν θά-νατον τοῦ Στανίσιου, ἐπέμενε νὰ τε-θῇ ὁ Σύλλογος ὑπὸ τὴν σκέπη τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως συμβαίνει καὶ μὲ τὰ περισσότερα φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικράτει-ας, καὶ ὅχι νὰ λειτουργεῖ αὐτόνομα καὶ ἀνεξέλεγκτα καταδικώνοντας τὴν Ἐκκλησίᾳ καὶ τοὺς λειτουργοὺς τῆς.

Τὸ συμβῆν τοῦ μολὸς σὺς κατέ-γραφο ἀποτελεῖ ἓνα ἀνεπίτρεπτον ἐπεισόδιον ἱεροσυλίας, φανόμενον ἐκφυλισμοῦ τῶν καρίων, ποὺ χα-ρακτηρίζεται τῇ βαθεῖ κρίσει θεσμών καὶ ἀξίῶν, ὡς καὶ τὴν ἀσυστολή ἀνυποληψία τῶν παραδόσεων. Ἡ Ἐκκλησία, τὸ καταφύγιον τῶν πιστῶν, διδασκὲ ἠθικῆς ἀξίες, ἀνθρώπινες σχέσεις, εἰρήνην καὶ ἀγάπην, διαχρονικὰ στοιχεῖα τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ. Εὐχνομαί οἱ σεβαστοὶ διδασκᾶ τοῦ Ἀρείου Πάγου νὰ ἀποδώσουν, τὴν βὴ βοήθειᾳ τοῦ Ὑψίστου, τὴ δι-καιοσύνη εἰς τοὺς τρωθέντας πι-στοὺς Χριστιανούς.

Βαθίστα θρησκευόμενος,
Καθηγητῆς Γεράσιμος Μεταξάς

Κοινοποίηση:

1. Μακαριστὸν Ἀρχιεπισκοπον Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερώνυμον. 2. Σεβασμώτατον Μη-τροπολίτην Κηφισιάς Ἀμαρουσίου κ. Ζήροστο κ. Κιρίλλων. 3. Ἱερό Προ-σκύνημα Παναγίας Ἐλευθερωτρίας. 4. Ἀξιότιμον Δῆμαρχον Κηφισιάς κ. Θωμάζων».

Τὰ κάστρα τῆς Ὁρθοδοξίας

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

σικῆς βοηθεῖ στὴν εὐάρεστη ἐμβά-θυνση τοῦ μουσικοῦ νοήματος τοῦ Μοναχισμοῦ.

Τὸ ἐ κείμενον εἶναι δανεισμένο ἀπὸ τὴ «Φιλοκαλία» καὶ εἶναι μία παραμυ-θητικὴ Ἐπιστολὴ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Καρπαθίου (σὲ μετάφρασιν τοῦ Ἀντ. Γαλιτῆ). Στὸ τέλος τοῦ βιβλίου ἡ «Ἐπιστολὴ» (στὸ μὲν βιβλίον καὶ ζωῖς ὡς πτυχῶς καὶ ἄλλος ἱερεὺς σὲ ὅλα του – ἀκόμη καὶ μᾶσα στὴν ἐπισκοπὴν τοῦ, ὅπου σὺ εἰτοιμάς μόνος τὸν καφὲ ἡ τὸ κέρασμα, ὅταν τὸν ἐπισκεπτόσουν. Ἡ καθηγουμένη ὁμλεῖ γιὰ τὸ πρόσωπόν καὶ τὰ ἔργα τοῦ Ἐπισκόπου σὲ ὅλους τοὺς το-μεῖς, ἰδίως στὴν λειτουργικὴν ζωὴν τῶν ἐνοριῶν καὶ τῶν ἱερῶν Μονῶν. «Ἡ ὅλη ἀρχιερατικὴ ζωὴ καὶ ἡ ῥεσνὴ πο-λιτεία του ἀποτελεῖ γιὰ τὴν Ἀδελφότη-τὰ παράδειγμα πρὸς μίμηση, κανὼνα ἀσκητικῆς ζωῆς, ὑπόμνηση ἐναρέ-του βίου καὶ σωτηριᾶ καὶ ἁγνότητος τῆς ματαιότητος τοῦ κόσμου» (σελ. 36).

Σ' ἐνα βιβλίῳ τῆς 1. Μονῆς ποὺ ἐκδόθηκε μετὰ τὴν κοίμησιν τοῦ μα-καριστοῦ Ἐπισκόπου Ἀντωνίου μὲ τὸν τίτλο «Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκω-μίων» κ' ἔχει γνωρίσει ἀπανταεὶς ἐκδόσεις, περιέχοντα διάφορα κείμε-να, ποὺ γραφτικῶς πρὸς τὴν καὶ ἐγκωμιστικῶς τοῦ Ἀντωνίου. Ὑστερ' ἀπὸ ἐνα σύντομον Πρόλογον τοῦ ση-μερινοῦ ἐπισκόπου Σατιστῆς Παύ-λου, ὁ ὁποῖος μὲ λίγα λόγια ζωγραφί-ζει τὴν προσωπικότητα ἐνὸς ἁγίου ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, ποὺ ἄφησε «ἐντονα ἰχνῇ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων» ἀκολουθεῖ ἐνα ἐπιστέ-λλιο «Χρονικὸ τῆς Ἑξόδου» γραμμέ-νο μὲλλον ἀπὸ τὸ χερὶ τῆς ἁγίας Κα-θηγουμένης.

Ἡ ἐξόδιος Ἀκολουθία ὑπῆρξε ἰδι-αίτερα συγκινητικὴ. Ἀκολούθησαν οἱ ἐγκωμιστικοὶ λόγοι μετ' ὁμιλητῆς ἀπὸ τὸν Ἐκκλησιαστικὸ καὶ τὸν Πολιτικὸ ἄνθρωπον, οἱ ὁπο

‘Ο Σεβ. Πειραιῶς διὰ τήν ὁμοφυλιάν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

Πρωτεπιστάτης τῆς ἱ. Κοινοτήτος τοῦ Ἁγίου Ὁρους Α΄ Ἀντιπρόεδρος ὁ ἱερομόναχος Νικόδημος Λαυριώτης, Μελή Ἀρχμ. Μεθόδιος, Ἡγούμενος Ἱ. Μονῆς Χλανάκων, Μοναχός Σμεῦνιν Διονυσίας κλπ.». Εὐχεύρας ἐνταλμάνεσθε δι’ ἡ ὁμοσιότητα παρουσία στήν Ἀγορευτική Ἑστία σάν Προέδρου τοῦ Δημάρχου Θεσσαλονίκης κ. Γιάννη Μπουτάρη καί ἡ μετ’ αὐτοῦ συνέργεια τῶν ἀγαπῶντων Πατέρων καί Ἀδελφῶν ὡς ἐκπροσώπων τῶν ἀγωνιζομένων Ὁρους ἐγέρει τεράστιο θέμα γιά Σάς, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου δέν μπορεῖτε νά υπεκφύγετε μέ ὁποιαδήποτε δικαιολογία καί ἐπιτήλεια νομικῶν λόγων· καί ἀπό τό ὁποῖο διακρινόεστε τήν σωτηρία Σας καί τήν καίαν ἐπιθυμητήν ἐξέβαση τῆς Μοναχικῆς Σας ἀγωνιστικῆς πορείας. Δέν διαλαμβάνει τῆς ἀντιλήψεως Σας ὅπ’ ὁ ἀληθινός Θεσσαλονικῆς κ. Γ. Μπουτάρης ἐπὶ ἄρ’ ἥδη φορά συνδιοργανώσαν· στήν Ἀγιόστοκο Θεσσαλονίκη τό βδελύγμα τῆς ἀντροπότης τῆς ἀνθρώπινης ὀντολογίας καί φυσιολογίας, τῶν «κολλωμένων» τῶν ἀμαρτημάτων, ὅπου θεολογικῶς ἀναφέρεται καί παρῆκε τὸν τρόπο καί τὸν χώρο στό βῆμα καί εἰδεχθῆς αὐτό κακοῦρημα σέ βάρος τοῦ κατ’ εἰκόνα Θεοῦ διέμιοιουργηθέντος τιμιωτάτου ἀνθρωπίνου προσώπου νά κορυβανθῇ καί νά υπερηφανεύεται μέ τό πρόχημα τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς θῆβεν «διαφορετικότητας», ἡ ὁποία συνιστάται στό γεγονός τῆς ἐκχυδαίσμενης ἀντροπότης τῆς ἀνθρώπινης ὀντολογίας καί φυσιολογίας καί τῆς ἀνάγκης τῆς παράχρησ· τῶν σωμικῶν ὀργάνων σάν ὁθῆεν ἀπελευθέρωσης ἀπό τήν «συμπτημική» ἀνθρωπολογία καί τὰ «δεσμη» τῆς ταυτίσματος τοῦ φύλου.

Διερωτῶμαι, Πανοσιολογιότατοι καί Ὀσιολογιώτατοι Πατέρες καί Ἀδελφοί, δέν αἰσθάνεσθε ἔλεγχω συνειδησεύς συνεργαζόμενοι γιά ὁποιοδήποτε σκοπό, ὅχι μέ ἀνα συμπετάεσται ἀμαρτικό συνάνθρωπό μας, ὅπως ὅλοι εἴμαστε, ἀλλά μέ ἓνα σ’ ὁποῖος προωθεῖ καί προάγει μέ τήν θεσμική του ἰδιότητα καί τὸν λόγο τὴν ἀνατροπή τῆς ἀνθρώπινης φυσιολογίας καί ὀντολογίας, υπερασπιζόμενος θῆβεν τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα καί ἀνιστρατευόμενος στὸν ἄδρῃτο Νόμο τοῦ Παναγιῶ Θεοῦ;

Διερωτῶμαι πάλι γιά ποίους λόγους ἐξῆλθατε ἀπὸ τὸν κόσμο Πατέρες καί Ἀδελφοί, γιά νά ἐπανεισέλθετε κατὰ τὸν τρόπον τῆς περσμένης φάσεως σέ αὐτὸν φέροντες τὸ Μέγα καί Ἀγγελικό σχήμα; Ἀσφαλῶς γνωρίζετε ὅπ’ ἡ σωτηρία δέν πηγάζει ἀπὸ τὸν τόπο ἀλλά ἀπὸ τὸν τρόπο καί δέν πιστεύω δι’ παραβλέπονται ἀπὸ τήν ἀσκητική Σας προσπάθεια οἱ μέγχι αἰσμός καί μαρτυριοῦ εὐκλεεῖς ἀγώνες τῶν Θεοφῶντων Πατέρων μας γιά τήν διακρίση τῆς Θείας θλῆβης, τοῦ Παναγιῶ θελήματος καί τῶν σωτηρίων θείων ἐντολῶν τοῦ ζῶντος Θεοῦ. Τί θά πείτε αὐτοὶ ἀποκρίσθαι τὸ ἐγκλημα τῆς ὁμοφυλοφίας «κολλωμένων» τῆς ἀμαρτίας, ὅπως προαναφέρει (Πρός τοὺς πολεμολίτας τοῖς ἐπὶ τὸ μονάζειν ἐσάραυσι 3,8,PG 360-361) ὅταν ἀνέχεσθε σάν Προέδρου τῆς Ἀγορευτικῆς Ἑστίας κας συνεργαζοσθε μέ τὸν κ.Δημάρχο Θεσσαλονικῆς, ποῦ προωθεῖ μέ τήν θεσμική του ἰδιότητα καί τὸν λόγον τοῦ αὐτῆς τὴν ἱραική ψυχολογική ἐκτροπή τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου;

Ἀγαπῶται Πατέρες καί Ἀδελφοί, μὴ νομίζετε ὅπ’ οἱ σχετικές ἐνέργειες τοῦ κ. Δημάρχου καί ἄλλων ὁμοεισώτων πού εἶναι ἀπίλως «φοκλοκροῖκο» χαρακτηρισμός ἀνευ σημασίας καί ἐπιπτώσεως», ὅπως γνωστός σχολαστικὸς ἐγγραψε στὸν ἡμερησίο τύπο τῆς 9/6/2015 ἰσχυριζόμενος πονηρὰ ὅπ’ ὁθῆεν ὁ Παναγιώτατος ἅγιος Θεσσαλονικῆς κ. Ἀνθίμιος προωθεῖ τὸ θέμα μέ τήν ἀρνητική διακρίση πού τοῦ κάνει, γιὰ πῶς αὐτὲς οἱ ἐνέργειες δημιουργοῦν τὸ κατάλληλο κλίμα γιά τήν ἄλωση τῆς πνευματικῆς μας ταυτότητος καί τήν θεμελιώδηση ἀπὸ τὴν Πολιτεία τῆς ἀντροπότης τῆς ἀνθρώπινης ὀντολογίας. «Ἦδη ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ἀρμόδιος Ὑπουργὸς ἀντήρησε στήν «Διαλεύση» τὸ νομοσχέδιο τοῦ αἰσχύς, γιά νά τὸ καταστήρῃ Κανὼνα δικαιοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, τὸ τραγικό αὐτὸ τερατοπύρηγμα γιά τήν ἐπέκτασή τοῦ λεγομένου συμφωνίου συμβίωσης σπὰς λεγόμενα «ὁμόφυλα ζευγάρια», ποῦ εἶχε καταρτίσει ἡ Νομοπαρασκευαστική Ἐπιτροπὴ στήν ὁποία μετέβη.

Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, σάν Σῶμα Χριστοῦ, εἶναι τὸ ἱεραεῖο τῶν ψυχικῶν καί σωμικῶν παθῶν καί ἡ χώρα τῶν μεταποτισμένων ἀμαρτωλῶν, καί ὅχι τῶν σταντικῶν καί ἀμετανοήτως ἐμμένων στήν διαστροφή τῆς ἀληθείας καί τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας καί ὀντολογίας. Διαχρονικά, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Τριῳικού Θεοῦ, ἀγωνιζόμενη ἐπὶ τῆς Γῆς, σπλητεύει τὴν πολυποικιλία πραγμάτων τῆς εἰδεχθῆσας ἀμαρτίας, ὡς ἀποκοπὴς καί οἰσχύος ἀπὸ τὴν κοινωνία μέ τὸν ζῶντα Θεοῦ, τὸν Δημιουργὸ τῆς ζωῆς, καί ὅχι τὸν ἀμαρτωλὸ τὸν ἀνθρώπο, τὸν ὁποῖο περιθάλλεται διὰ τῶν εὐχῶν καί τῶν ἱερῶν μυστηρίων τῆς καί περιβάλλει μέ ἄραση στοργῆς καί συμπάθεια, ἐφαρμοζόμενος κατὰ περιττώση καί τὴν οικονομία, μέσῳ τῆς ὁποίας ρυθμίζει τὴν ἐπιστροφή καί ἀνάνηψήν.

Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία σβετίζει τὴν προσωπική καί ἰδιωτική γῆ καδὲ προσώπου, ὡς υπεϋθύνῳ ἐλευθέρῳ ἐπιλογῇ. Δέν ἐχει πρόθεσή οὔτε νὰ ἐπιμείβῃ ρατσιστικά, οὔτε νὰ ἀναστειλεῖ δικαιοσύνη καί ἐλευθερίες.

Ἡ ἀπενοχοποίηση, ὅμως, ποῦ ἐγκλημάτος τῆς ἀντροπότης τῆς ἀνθρώπινης ὀντολογίας καί φυσιολογίας, μέ τήν θεσμική ἀναγνώριση τῶν ἀοίσχυντων παθῶν τῆς ὁμοφυλοφιλίας ἀνέστησαν στήν διαστροφή τῆς ἀληθείας καί τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας καί ὀντολογίας. Διαχρονικά, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Τριῳικού Θεοῦ, ἀγωνιζόμενη ἐπὶ τῆς Γῆς, σπλητεύει τὴν πολυποικιλία πραγμάτων τῆς εἰδεχθῆσας ἀμαρτίας, ὡς ἀποκοπὴς καί οἰσχύος ἀπὸ τὴν κοινωνία μέ τὸν ζῶντα Θεοῦ, τὸν Δημιουργὸ τῆς ζωῆς, καί ὅχι τὸν ἀμαρτωλὸ τὸν ἀνθρώπο, τὸν ὁποῖο περιθάλλεται διὰ τῶν εὐχῶν καί τῶν ἱερῶν μυστηρίων τῆς καί περιβάλλει μέ ἄραση στοργῆς καί συμπάθεια, ἐφαρμοζόμενος κατὰ περιττώση καί τὴν οικονομία, μέσῳ τῆς ὁποίας ρυθμίζει τὴν ἐπιστροφή καί ἀνάνηψήν.

Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία σβετίζει τὴν προσωπική καί ἰδιωτική γῆ καδὲ προσώπου, ὡς υπεϋθύνῳ ἐλευθέρῳ ἐπιλογῇ. Δέν ἐχει πρόθεσή οὔτε νὰ ἐπιμείβῃ ρατσιστικά, οὔτε νὰ ἀναστειλεῖ δικαιοσύνη καί ἐλευθερίες.

Ἡ ἀπενοχοποίηση, ὅμως, ποῦ ἐγκλημάτος τῆς ἀντροπότης τῆς ἀνθρώπινης ὀντολογίας καί φυσιολογίας, μέ τήν θεσμική ἀναγνώριση τῶν ἀοίσχυντων παθῶν τῆς ὁμοφυλοφιλίας ἀνέστησαν στήν διαστροφή τῆς ἀληθείας καί τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας καί ὀντολογίας. Διαχρονικά, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Τριῳικού Θεοῦ, ἀγωνιζόμενη ἐπὶ τῆς Γῆς, σπλητεύει τὴν πολυποικιλία πραγμάτων τῆς εἰδεχθῆσας ἀμαρτίας, ὡς ἀποκοπὴς καί οἰσχύος ἀπὸ τὴν κοινωνία μέ τὸν ζῶντα Θεοῦ, τὸν Δημιουργὸ τῆς ζωῆς, καί ὅχι τὸν ἀμαρτωλὸ τὸν ἀνθρώπο, τὸν ὁποῖο περιθάλλεται διὰ τῶν εὐχῶν καί τῶν ἱερῶν μυστηρίων τῆς καί περιβάλλει μέ ἄραση στοργῆς καί συμπάθεια, ἐφαρμοζόμενος κατὰ περιττώση καί τὴν οικονομία, μέσῳ τῆς ὁποίας ρυθμίζει τὴν ἐπιστροφή καί ἀνάνηψήν.

Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία σβετίζει τὴν προσωπική καί ἰδιωτική γῆ καδὲ προσώπου, ὡς υπεϋθύνῳ ἐλευθέρῳ ἐπιλογῇ. Δέν ἐχει πρόθεσή οὔτε νὰ ἐπιμείβῃ ρατσιστικά, οὔτε νὰ ἀναστειλεῖ δικαιοσύνη καί ἐλευθερίες.

Ἡ ἀπενοχοποίηση, ὅμως, ποῦ ἐγκλημάτος τῆς ἀντροπότης τῆς ἀνθρώπινης ὀντολογίας καί φυσιολογίας, μέ τήν θεσμική ἀναγνώριση τῶν ἀοίσχυντων παθῶν τῆς ὁμοφυλοφιλίας ἀνέστησαν στήν διαστροφή τῆς ἀληθείας καί τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας καί ὀντολογίας. Διαχρονικά, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Τριῳικού Θεοῦ, ἀγωνιζόμενη ἐπὶ τῆς Γῆς, σπλητεύει τὴν πολυποικιλία πραγμάτων τῆς εἰδεχθῆσας ἀμαρτίας, ὡς ἀποκοπὴς καί οἰσχύος ἀπὸ τὴν κοινωνία μέ τὸν ζῶντα Θεοῦ, τὸν Δημιουργὸ τῆς ζωῆς, καί ὅχι τὸν ἀμαρτωλὸ τὸν ἀνθρώπο, τὸν ὁποῖο περιθάλλεται διὰ τῶν εὐχῶν καί τῶν ἱερῶν μυστηρίων τῆς καί περιβάλλει μέ ἄραση στοργῆς καί συμπάθεια, ἐφαρμοζόμενος κατὰ περιττώση καί τὴν οικονομία, μέσῳ τῆς ὁποίας ρυθμίζει τὴν ἐπιστροφή καί ἀνάνηψήν.

ποτῆς θά ὑποστειτὴ τὴν κοινή καὶ καθολική κρίση), ὅπου «οὐκ ἐστὶ μετόπισθεν» θά σπλητεύει, ὅπως ἀποδεικνύεται μέσω τῶν ἱερῶν Γραφῶν, τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καί τῶν Ἁγίων Πατέρων, καί τὴν ἀμαρτία καὶ τὸν ἀμαρτωλὸ. Οἱ φρικώδεις λόγοι τοῦ Θεοκλήβεντος Θεοῦ Ἰωάνου, «Πορεύσεθε ἀπ’ ἐμοῦ οἱ καταρμένοι εἰς τὸ πύρ το αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καί τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ», ἀποδεικνύουν τὰ πράγματα.

Δέν ἐχει καμμία θέση στήν Ὁρθόδοξη Θεολογία ἡ Ὠριγενιστική θεωρία περὶ ἀποκαταστάσεως τῶν πάντων, ἡ ὁποία ἐντοια ἐρωτοτροποῦν καί μερική σύγχρηση «ὀρθόδοξος» θεολογία. Σύμφωνα μέ αὐτή, ὁ Θεός εἰναι ὁ δημιουργὸς τοῦ καλοῦ. Τὰ πάντα δημιουργοῦσθε «καλὰ πάντα». Τὸ κακὸ δέν ἐχει τὴν βάση του στὸν Θεοῦ, γιὰτὶ ὁ Θεός «οὐκ εἶναι τῶν κακῶν αἴτιος». Τὸ κακὸ ἐμφανίσθηκε μεταγενεστέρως. Δέν εἶναι δημιουργήμα τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἀνθρώπος, ἐξ αἰτίας τῆς κτιστότητος καί τῆς τρεπτότητος του, κάνοντας καὶ καὶ χρήση τοῦ αὐτεξουσίου του, ἐπινοήσθε καί ἐπέλεξε τὸ κακὸ. Πρωταίσιος καί ἐφευρέτης τῆς κακίας εἶναι ὁ διαβόλος, καί συνάπτως, θύμα τῆς κακίας εἶναι ὁ ἀνθρώπος. Ἄρα, τὸ κακὸ δέν ἐχει ὑπόστασή, εἶναι παραυτοσάση» δέν ἐχει ὀντολογία, δηλ. δέν εἶναι δημιουργὸς τοῦ κακοῦ ὁ Θεός. Τιποτε, ὅμως, δέν νικά τὴν δύναμη τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ ἐλέος Του. Ἐπομένως, οὔτε καί τὸ κακὸ μπορεῖ νὰ υπερισχύσει τοῦ Θεοῦ. Ἐτσι, στὸ τέλος τῆς ἱστορίας θά ἐκπληρωθῇ μόνο τὸ καλὸ, δηλ. ὁ Θεός, ἐντὸ τὸ κακὸ θά ἐξαφανισθῇ παντελῶς. Ἀκόμη καί τὸ πύρ τῆς κολάσεως, κατὰ τὸν Ὠριγένει, εἶναι καθάρσιος καί ἱαματικό καὶ ὅχι πυρρὸ. Ἐπομένως, κἂ αὐτὴ ἡ κόλαση ὑπάρχει ὡς θεραπευτικὴ καί δέν εἶναι ἀπέραντη. Ἐσ’ ὅσον τὸ κακὸ θά σταμπασι νὰ ὑπάρχει, δέν θά εἶναι αἰώνιο, οὔτε καί ἡ κόλαση θά εἶναι αἰώνια.

Ὡμως, θά πρέπει νὰ σημειώσομε δι’ ὁ Ὠριγένειος ἐξ ἀναθεωρήσεως καί καταδικασθεῖ ἀπὸ τὴν Ε΄ Ἀγία καί Οἰκουμένη Ἰνῶδο (653) γιά τὰ μισαρκὰ δόγματα, ποῦ φηλοῦσθε, ἀνέμεσα σπὰ ὁποία ἦταν ἡ θεωρία περὶ αὐτοῦ κατὰστάσεως τῶν πάντων καί ὅπ’ ἡ κόλαση ἐξέ τῆς ἱστορίας. Ἡ Ἰνῶδος ἐπίσης ἐξέθεσε εἰκοπέντες ἀναθεωρησίους ἐναντῖον τῶν Ὠριγενιστῶν. Ἄρα, ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, διὰ ἀλαθιότητος ἀποφασίζεας Οἰκουμένης Ἰνῶδος, ἐχει ἀπορρίψει καί καταδικάσει αὐτὴ τὴν θεωρία. Ἄλλωστε, ἡ ἐφαρμμένη ἀπομνητὶ ἡ κόλαση ἐξέ τέλος, ἐρχεται σὲ σφοδρὴ σύγκρουση μέ ἀνοιγισαρκὰ χωρία, ὅπου ὁθαφμαφφαναῦς κηρύττειται ὅπ’ ἡ κόλαση εἶναι αἰώνια, ὅπως τὰ Μθρ. 25,46, Μκ. 3,29, Β΄ Λουκῆς, 1,9 καί Ἀποκ. 14,11 ὁπὸ εἰνα καθάρὰ θέμα ἐλευθέρως προσωπικῆς ἐπιλογῆς!!! Καί ἐπομένως ὁ σεβόμενος πλήρης τὴν ἐλευθερία τῶν κτισμάτων Του Θεός, θά ἀνέτρεπε τὴν θεοσδοτῆ ἐλευθερία τοῦ προσώπου παρεμβαινῶν καί ἀντρέπτον τὴν προσωπική ἐπιλογή.

Ὡκα τὰ προαναφερθέντα ἐχουν ἄμεση καί ἀρρηκτη σχέση μέ τὴν σωτηρία, τὸν ἐξαγνισμό, τὴν κατὰ χάριν θέωση τοῦ ἀνθρώπου. Ἐχουν ὅλην σωτηριολογικὴς συνέπτεας. Εἶναι θέμα ζωῆς καί θανάτου, μετοχῆς τοῦ Παραδείσου ἡ τῆς κολάσεως. Ὅποιοι διακατεχθεῖ ἀπὸ τὰ αἰσρά καί ἄμα πταθῇ καί δέν τὰ καταπολεμᾷ ἐν μετανοία, ἀλλὰ ἀντιθέτως ὑπερηφανεύεται γι’ αὐτὰ καί προσπαθεῖ νὰ τὰ νομιμοποιήσει ἐπισημα καί θεσμικά ὡς φυσιολογικά, δέν σωτίζεται, χάνει τὸν Παραδείσο. Ὁ λόγος τοῦ Ἀπ. Παύλου, ποῦ εἶναι τὸ στόμα τοῦ Χριστοῦ, εἶναι σαφέστατος, καθάρσος καί ἄξιασερος: «μὴ πλανᾶσθε» οὔτε πρῶνοι, οὔτε εἰδωλοκλῆρα, οὔτε μοιοι, οὔτε μαλακοί, οὔτε ἀρενοκοίται, οὔτε πλεονέκτοι, οὔτε κλέπται, οὔτε μεθύσιοι, οὐκ Λοιδωροί, οὐχ ἄρπαγες βασιλείαν οὐκοῦν οὐ κληρονομήσουσι».

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀποδεικνύεται πασιδῶλως ὅπ’ ἡ θῆβεν σχετική πρόσδος καί δημοκρατική εὐαισθησία, θά θῆβεν σχετική «ἀνθρώπινα δικαιώματα» καί ὁ θῆβεν ἐλευθέρως αὐτοπροσδιορισμός καί προσανατολισμός περὶ τὸ γενετήσιο ἐντικπι καί τὴν ταυτότητα τοῦ φύλου δέν εἶναι ἵποτε ἀλλά παρὰ ἡ καθορίζονται καί ὁ καταποτισμός τῆς ἀνθρωπίνης ἐλευθερίας καί ἀξιοπρεπείας καί ὁ πλήρης εὐτελισμός τῆς ἐνοικίας «ἀνθρώπου», ποῦ στήν ἑλληνική γλῶσσα σῦγκεται ἀπὸ τὴν ἐπιρρημα «ἄνω» καί τὸ ρῆμα «θρώσκει», ποῦ σημαίνει «ἄνω βλεπῶν, ἄνω φέρομαι».

Συμπερασματικῶς ἐπισημαίνω ὅπ’ ὅσα καί ἐν ἀναισθητοῖς διαστρεμμένως οἱ ἀνθρώπιτοι, ὅσες καί ἐν εἶναι οἱ δαιμονικῆς ἐπιθυμίας ἀσθεθείας τους, καί ὁποία θέασι ἐν ἀν ἔχουν στὸν κόσμο τῆς φθοράς καί τοῦ θανάτου, σύντομα ὁ καθένας μας θά βίωσι τὴν Ἀλήθειαν τοῦ ζῶντος Θεοῦ, καί ἦδη ἀπὸ αὐτῆς τῆς ζωῆς προγοείται τὸ Παραδείσου καί τῆς Κολάσεως, ὅπως μαρτυρεῖ ἡ φωνὴ τῆς συνειδησεύς. Ἐπιπροσθεῖτως, θά πρέπει νὰ ληφθεῖ ὑπ’ ὄμα ὅπ’ γιὰ τὸν καδὲ ἀνθρώπο ἡ Δευτέρα Παρουσία δέν ἐπισημαίεσι ἐν ἐν ἀντιπώστο ἀπροσδιόριστο μέλλον, ἀλλὰ στήν ὀρακή σπλητῆ τὸ θάνατό του, ὁ ὁποῖος ὡς κλέπτης ἐρχεται «ὡς ἡ μεσοκυττὴ ἡ ἀλετροφωνίας ἡ πρῶν».

Ἐπιμῶ καί προσηγορῶμαι συναισθηόμενοι τὴν αἰώνια εὐθύνη πού ἐχετε ἀπέναντι στοὺς ἁγίους Ἀδελφούς Σας, γιά τοὺς ὁποίους κατὰ τὸν ὡραῖο Πατερικό λόγο «εἰστε φῶς», ἄμεσα νὰ προβῆτε σπὰς ὁδεούς νομικές ἐνέργειες νὰ ἀποκαρκενῶσθε ἀπὸ Πρόεδρος τῆς ἀγορευτικῆς Ἑστίας ὁ Δημάρχος Θεσσαλονικῆς καί νὰ τὸ ἀπογορευθεῖ διὰ βίου ἡ εἰσόδος στὸν Ἀγιώνυμο Ὁρος, ὅπως ἐχετε καδὲ δικαίωμα καί ἀπὸ τὸν Καστοπόλι Σας Χάρη καί ἀπὸ τὸ Σύνταγμα τῆς Χώρας, γιὰτὶ ἄλλως δέν θά ὑπῆρχε ὁ θεομὸς τοῦ Διαμνηστῆρου, ἐπειδὴ ὑπάλληλοι καί ἀξιόπτας ἐνωπίων ὄλων ἀντιστρατεύεται στὸ θεῖο Νόμο καί στήν ἀνθρώπινη ὀντολογία.

Φιλαδέλφους ΟΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† ὁ Πειραιῶς ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Ὁρθόδοξος Τύπος

Ἡ Ἑλλάς κινδυνεύουσα! Τὸ σκοτεινόν...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

ἄλλη ὑπόπτα μουσουλμανικά κέντρα θά σπλητεύει, ὅπως ἀποδεικνύεται μέσω τῶν ἱερῶν Γραφῶν, τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καί τῶν Ἁγίων Πατέρων, καί τὴν ἀμαρτία καί τὸν ἀμαρτωλὸ. Οἱ φρικώδεις λόγοι τοῦ Θεοκλήβεντος Θεοῦ Ἰωάνου, «Πορεύσεθε ἀπ’ ἐμοῦ οἱ καταρμένοι εἰς τὸ πύρ το αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καί τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ», ἀποδεικνύουν τὰ πράγματα.

Τὸ τέμενος τῶν Ἀθῶνιν καὶ τὸ σχεδιαζόμενον τῆς Θεσσαλονικῆς

Ἀφελῶς ὀνημευτῶνται τὰ ζητήματα τῶν θρησκευτικῶν ἐλευθεριῶν οἱ πλείστοι τῶν βούλντων ὑπὲρ τῆς κατασκευῆς τέμενων. Εἶτε λόγω ἰδεολογικῶν παρωπίδων εἶτε διότι ἐχουν ἐπιηρεασθεῖ ἀπὸ τὴν Εὐρωπαϊκήν, ἡ ὁποία οὐδὼς ἀνταλμβάνεται τὴν θέσιν τῆς Ἑλλάδος, διαδιδλῶνται «διὰ νὰ υπερασπιστοῦν τῆς μειονότητες», ὅπως λέγουν. Ὅχι μόνον ἡ ἱστορία ἀλλὰ καί αἱ γεωπολιτικὰ ἐξελίξεις δείχνουν ὅπ’ ἡ κατακετῆ τέμενους ὑπηρετεῖ πολιτικά καί ὅχι θρησκευτικὰ σχέδια. Ὑπενημιχρῶμεν ἐδῶ τὸ πολυκόροπτον ἄρθρον τοῦ Δημητρίου Κασπαρού, καί τῆς ὁποῖον ἱμάτης τῶν Ἀθῶνιν ἐλεγε ὅπ’ οἱ ἴδιοι οἱ μουσουλμάνοι δέν ἐπινοήσθε τέμενος, ἐντὸ πὸ πολιτικὸ παρῆμονος τὸ προωθῶν.

Ὁ Ρετζέπ Ταῆπ Ἐρντογάν συμφώνως πρὸς τὴν ἐφημερίδα «Μακεδονίαν» λέγεται ὅτ’ ἐδῶλως: «Ἡ Τουρκία εἶναι ὑπὲρ τῆς ἄμεσης ἐπανάληψης τῆς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς σπὴ Χάλκη, μέ τὴν προϋπόθεσή ὅπ’ ἡ Ἑλλάδα θά ἐπιτρέψει τὴ λειτουργία τοῦλάχιστον ἐνός τζαμιῦ σπὴ Θεσσαλονίκη». Ἡ τουρκική πλευρὰ λοιπὸν ζητεῖ ἀποβίβαση τῆς, τὴν ὥρα κατὰ τὴν ὁποία ἡ ἑλληνική πλευρὰ εἶναι ἐτοιμή νὰ δώσει γῆ καὶ ὕδωρ! Ἐκατομύρια θά βαταπλῶν ἦδη διὰ τὸ τέμενος μόνος ἡ Τουρκία! Ὁ Γ. Γραμματέσις κ. Γ. Καλαντζίης φέρεται νὰ ἐν ἔχη πλήρη λαντῆς καί νὰ ἐχῃ συμφωνήσει δι’ ἡμῶς σπῆμα τῆς ἐφημερίδος «Ἀκρόπολη» τῆς 19ης Μαΐου 2015 ἀποκαλύπτει: «Τὸ ἔργο «Κατασκευή Τέμενους τοῦ Μετσεσκῆ Ὑψιστατοῦ Κηρύριου σπὴν περιοχή Βοτανικοῦ», προϋπολογισμὸ 946.000 ευρώ, θά κατασκευαστεῖ σπὸς γὰρος 17 στρεμμάτων στὸν Βοτανικό, σπὴ θέσῃ παλαιῶ συννεργιστο ἀνοικτήντων τοῦ Ναυτικῶ. Τὸ τέμενος, συνολικῆς ἐπιφάνειας περίπου 600 τετραγωνικῶν μέτρων... Τρίτην σπῆμὴν ποῦ ὁ γῶς τοῦ Σουλτάνου Ἐρντογάν, ἀλυνεῖ τὴν Ὁράκη καί μὲ λεία προκλητικὰ γιά αὐτονομία, ἐμεῖς τοὺς χιτρώμε μία σύγχρονη κερκόπορτα... ἀνέγερση Ἰσλαμικοῦ Τέμενους μέ μέριμνα τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας καί Θρησκευμάτων... Τὸν Ἰούνιο 2008 σὲ συσχεμῇ ἡ ὁποία ἐλαβε χώρα σπὸ ΓΕΝ μετὰξὺ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως ΥΠΕΠΘ καί τοῦ ΑΓΕΝ ἐπανεξετάσθηκε ἡ ἐξέυρεση χωρίου 36.000 τ.μ. ἐντὸς τῶν Ν. Ὑχ. Βατικῶν... Μιλόνας, πάντα, οἱ ναυαγοὶ τοῦ ΑΝΣ γιά ἐκτίμηση κασότη (καὶ ὅχι πραγματικὰ) ἀποφασίσαν ὅπ’ ἡ μεταφορά τῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ ΠΝ ἀπὸ τὸ Ναυτικὸ Ὁχρὸ Βοτανικό, θά στοιχίσει στὸν Ἑλληνικό λαὸ 91.000.000 ευρώ. Ἡ κατασκευή τοῦ τέμενους ἐχει προβλεφθεῖ περὶ τὰ 15.000.000 ευρώ... Συνολικό «ἐκτίμωμένο» κόστος 106.000.000 ευρώ!!!».

Τὸ ἱστολόγιὸν τιλοκροπία τῆς 17ης Μαΐου 2015 σημειώνει: «ἐντύπωση προκαλεῖ τὸ γεγονός ὅτ’ ἐπέρασε σπὴν Βουλὴ ἡ ἀνέγερση τέμενους χωρὶς καμμία λήρη ἀντίδραση ἀπὸ δημοσιογραφικῆς ἡ λαϊκῆς-καθημερινῆς πατριωτικῆς φωνῆς ποῦ παλιότερα ὠρόνταν γιά τέτοια θέματα». Ἀφοῦ ὁ Γενικός Γραμματέσις ποῦ ἐκπρόκει ἐμῶν καί τὴν ἀπαιτῶν τοῦ Προέδρου τῆς ἱερῆς Ἰνῶδος, ὁ ὁποῖος τὸν διατήρησε εἰς αὐτὴν τὴν θέσιν, συνεφώνησε, ποῖος θά ἀπομείνῃ νὰ ἀντιδρῇ;

Ἡ ἀνασύστασις τῆς Ὁθωμ. Αὐτοκρατορίας

Εἰς πρόσφατα ἄρθρα τοῦ ὁ διακεκρίμενος π. Γ. Μεταλληνὸς ἔθεσε τὸ ἐρώτημα, ἐν ὁδεύωμεν εἰς τὴν τρίτην ἀλυσίδα. Ἀντ’ ὅ,π’ φαίνεται ἡ ἀπάντησις πρέπει νὰ εἶναι καταφατική. Ὁ Ἐρντογάν θεωρεῖ ὅς ἀπαραίτητο στοιχεῖο ἀνασύστασης τῆς Ὁθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας» τὴν ἐπαναφορά τῆς Ἀγίας Σοφίας σπὰ σκοπεύει χρόνια ποῦ ὑπῆρχε τζαμί, ὅπως ἐγγραφε ἡ «Ἀκρόπολις» τῆς 26ης Μαΐου 2015 καί ἀποδεικνύουν ὅπ’ αἱ πρόσφατοι ἐκδηλώσεις διὰ τὴν Ἀλυσία, κατὰ τὰς ὁποίας ὁ Πρόεδρος τῆς Τουρκίας ἐξήγησε τάγμα τοῦ στρατοῦ νὰ μεταμειρεσθῇ εἰς Γενταπόρι! Ἐπομένως, εἰς τὰ σχέδια αὐτὰ δέν εἶναι μόνον τὰ Τίρανα, ἡ Ἀθήνα, ἡ Θεσσαλονίκη καί ἡ Ὁράκη ἀλλὰ καί ἡ ἴδια ἡ Πόλις. Συμφωνῶς πρὸς τὸ ἴδιο δημοσίωμα «Πέρα τέτοια ἐπιχὸ ὁ Τούρκος πρόεδρος σχεδίαζε ἰσλαμικὴν προσηυχὴ μέσα στήν ἱστορική Ἀγία Σοφία τῆς Κωνσταντινουπόλης, σπὴν ὁποία θά Ἀράβει, μόνον ὁ ἴδιος καί ἄλλοι ἡγέτες τοῦ ἰσλαμικοῦ κόσμου» καί τελικὰ ἀν καὶ αὐτὸ δέν ἐπετεύθει, εἰς πρόσφατον ἐκδήλωση δέν τὸν Μωμῆεβ ἀνεγνώσθη τὸ Κοράνιο!!!

Τοὺς τελευταίους μῆνας ἐχομεν ἐπίσης γράμει διὰ τὴν συνεχήν μετατροπὴν παλαιῶν ἱερῶν ναῶν εἰς Τζαμὶ καί συγκεκριμένως τριῶν ἐξ αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἀφιερωμένοι εἰς τὴν Ἀγίαν τοῦ Θεοῦ Σοφίαν (Νικαία Βιθυνίας – Τραπεζούντα – Ἀνδριανούπολις). Ὡκα αὐτὰ προσηυχῶντας τῆς ἐξελίξεις, καθάως λειτουργοῦν ὡς δοκιμαστικὰ προανακοινύματα διὰ τὸ μεγάλὸ βῆμα

Ἀντίδρασις τοῦ Μακ. Ἀρχ. Ἀθηνῶν διὰ τὸ «σύμφωνον συμβιώσεως»

Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερώνυμος ἀπέστειλε ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Ὑπ. Δικαιοσύνης κ. Νικόλαον Παρασκευάστον σχετικῶς μετὰ τὸ ζήτημα τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ συμφώνου. Εἰς τὴν ἐπιστολὴν ὁ Μακαριώτατος ἀρχικῶς δηλώνει ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἀντιπθεταὶ πλήρως ὃχι μόνον εἰς τὴν ἐπέκτασιν ἀλλὰ ἐν γένει εἰς τὴν ὑπαρξὴν τοῦ λεγομένου «συμφώνου συμβιώσεως». Διὰ τὴν Ἐκκλησίαν μοναδικὸς δρόμος διὰ τὴν ἑνωσὶν ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς, τονίζει ὁ Μακαριώτατος, εἶναι ὁ γάμος καὶ παραπέμπει εἰς τὴν Πρὸς Ἐφείσιους τοῦ Ἀπ. Παύλου. Ἐν συνεχείᾳ ὁ Μακαριώτατος καταθέτει προβληματισμοὺς κοινωνικῶν καὶ ἠθικῶν παραμέτρων. Τὸ πρῶτον ζήτημα τὸ ὁποῖον θέτει ὑπ' ὀψιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ εἶναι ὅτι ἡ Πολιτεία ἐνῶ πρέπει νὰ μεριμνᾷ διὰ τὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν πολιτῶν, μὲ τὴν συγκεκριμένην ἐνέργειαν τοὺς παραπλανᾷ πρὸς μίαν σπασὶν ζωὴς ἀνεύθυνον. Αὐτὸ συμβαίνει, διότι ἐξομολογῶν τὸν γάμον μὲ ἑνα κληρίχον ὑποκατάστατον, τὸ ὁποῖον δὲν ὑπογραμμεῖ τὴν σοβαρότητα, τὴν ὁποῖαν ἀπαται ἡ συμβίωσις τοῦ ζεύγους. Τὸ «σύμφωνον» δὲν ἔχει περιορισμοὺς, ἀλλὰ ἄεσταὶ αὐτοσχημὲ μὲ μίαν ἀπλήν δήλωσιν. Διαμορφώνεται, λοιπὸν, θεσμικὸν πλάσιον εἰς τῆς ἰσλαμικῆς πολυγαμίας καὶ διδεται ἐλευθεροσύνη, ἡ ὁποία ἐπιστρέφει τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν ρωμαϊκὴν ἐποχὴν. Κατόπιν, ὁ Μακαριώτατος ἀναφέρει τὴν τὴν ἀλλοιωνίαν τῆς ἐννοίας τῆς οἰκογενείας. Διὰ τοῦ συμφώνου θεσπίζεται ἡ «ἐξῶγαμια οἰκογένεια» μὲ ἀποτέλεσμα νὰ κλονιστῇ ἡ κοινωνικὴ συνοχή. Τὸ Κράτος φαίνεται νὰ παρακολουθῇ ὡς ἀπλόος θεατὴς καὶ διὰ τὰ θέλη νὰ συνδράμῃ εἰς τὴν ὁμαλὴν καὶ ὑγιὴ διαβίωσιν καὶ ἀνθρωπρὴν τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας, καθὼς ἀρνήται τοὺς πολίτας εἰς πλήρῃ ἰδιουτέταν. Τέλος, θέτει τὴν Πολιτείαν πρὸ τῶν εὐθυνῶν τῆς σχετικῶς μὲ τὰς ἀνευνομένους εἰς τὸ ἐγγυῆς μέλλον διεκδικήσεις τῶν ὁμοφύλων, δίκαιωματος γονικῆς μερίμνης. Θὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ θέμα.

Διαχριστιανικὴ μεθοδευμένη συνάντησις εἰς Δαμασκόν

Ἡ κρισιμότης τῆς καταστάσεως εἰς τὴν Μέσσην Ἀνατολὴν ὤθησε τὸν Μακ. Πατριάρχην Ἀντιοχείας κ. Ἰωάννην νὰ προσκλήσῃ εἰς συνάντησιν τοὺς ἐπικεφαλῆς τῶν ὑπολοίπων χριστιανικῶν ὁμοφυλῶν τῆς περιοχῆς. Δυστυχῶς, κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀναγνωρίζετ ἐπίσημος ὁ Πατριάρχης καὶ τοὺς ἄλλους ἐπικεφαλῆς ὡς Πατριάρχες τῆς περιοχῆς, ἀκόμη καὶ τὸν Οὐνίτην, ὑποσκάπτων τὸν ἴδιον τοῦ τὸν ρόλον. Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ εἰσακκῶνται προσεγγεῖς προερχόμενες ἀπὸ τὸ στόμα τῆς ἀληθείας, ἀλλὰ ταυτοχρόνως καὶ ἀπὸ τὰ στόματα προσδίας, ὃχι μόνον τῆς πίστεως ἀλλὰ καὶ τῆς ἰδίᾳ τῆς εἰρήνης, ἐφόσον ἡ οὐνία ὑποδασιάζει τὴν εἰρηνικὴν συνύπαρξιν. Ἀκόμη δυστυχέστερον εἶναι ὅτι φαίνεται πῶς πῶς ἀπὸ ὅλα εὐρίσκονται πολιτ. καί, ὁ ὁποῖο κινεῖν τὰ νήματα, μετὰδὲ Μόσχας, Βατικανοῦ καὶ Συρίας.

Συμφωνῶς πρὸς τὸ sfairika.gr τῆς 12ης Ἰουνίου 2015:

«5 πατριάρχες τῶν ἐκκλησιῶν τῆς Ανατολῆς συγκεντρώθηκαν στὴς 8 ἰουλή στὴ Δαμασκὸ ὑπὲρα ἀπὸ πρόσκληση τοῦ ἑλληνορθόδοξου Πατριάρχῃ Ἰωάννου τοῦ 10ου τοῦ Γιάζιζ. Ἀνέμεσε τούς ο Ἀιβανέζος Bechara Rai. Τὸ πρό-

Ἀποφάσεις τῆς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης

Ἡ Ἱερὰ Ἐπαρχιακὴ Σύνοδος τῆς Κρήτης συνήλθε πρὸ ἡμερῶν διὰ διάφορα ζητήματα. Εἰς τῆς ἀποφάσεις εὐρίσκαται ἡ ἔγκρισις τεσσάρων νέων κανονισμῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν διευκολύνουν τὸ δικαιοκρινεὶ καὶ ποιμαντικὸν ἔργον τῶν τοπικῶν Ἱ. Μητροπόλεων, ἀλλὰ καὶ ἡ μέριμνα διὰ τὸν μασιζόμενον ἀπὸ τὴν οικονομικὴν κρίσιν πληθυσμὸν τῶν Κρητῶν. Ἐντέλως ἰδιαιτέρου ζήτημα ἦταν ἡ ἀναφορά εἰς τὴν ἐξαπλουμένην «χριστιανοφροβάν». Δὲν εἶναι μόνον ἡ δοκιμαζομένη Μέση Ἀνατολή, εἰς τὴν ὁποῖαν ὁ χριστιανισμὸς διώκεται καὶ διὰ τὴν ὁποῖαν ἡ Ἱ. Σύνοδος κάνει ἐκκλησιαν νὰ ληφθῶσιν μέτρα, ἀλλὰ καὶ ἡ κατὰστασις εἰς τὸν Δυτικὸν Κόσμον καὶ ἄλλαγοι, ὅπου αἱ κοινωνίαι ὃχι μόνον ἀψίστανται τῆς χριστιανικῆς πίστεως, ἀλλὰ ἀρχίζουν νὰ διακινεῖται καὶ ἀρνητικῶς, καταλαμβάνουmena ἀπὸ φόβον διὰ τὴν χριστιανοσύνην. Συμφωνῶς πρὸς τὸ ἀνακωνῶδεν τῆς 2ης Ἰουνίου 2015:

«Ἡ Ἱερὰ Ἐπαρχιακὴ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης, συνήλθε 8 ἰουνίου 2015, στὸ Ἱράκλειο σὲ Συνεδρία καὶ ἀσχολήθηκε μὲ τρέχοντα θέματα τῆς ἀρμοδιότητός της.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐνέκρινε τέσσερις νέους Κανονισμοὺς τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης, τὸν ὅτι ᾄριθμ. 4/2015 «Κώδικας περὶ ἐκκλησιαστικῶν υπαλλήλων τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης», τὸν ὅτι ᾄριθμ. 5/2015 «Περὶ ἐκδόσεως τοῦ ἐπίσημου Δελτίου "Ἀποστολὸς Τίπος" τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης», τὸν ὅτι ᾄριθμ. 6/2015 «Περὶ τῆς λειτουργίας τοῦ Συνεδιοκτοῦ Γραφείου τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης» καὶ τὸν ὅτι ᾄριθμ. 7/2015 «Περὶ ἱερῶν Ναῶν καὶ Ενοριῶν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τῶν ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλη-

σίας Κρήτης», οἱ ὁποῖοι μαζί με τὴν ἴσην ἀποφάσιν τῆς ἐξαπλουμένης Κανονισμοὺς σὲ Φ.Ε.Κ., συμβάλλουν τὰ μέγιστα στὴν περαιτέρω εὐρύωμη λειτουργία τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης, ἡ ὁποία εἶναι Ἡμισυόνομη καὶ ἔχει τὴν κανονικὴ τῆς ἐξάρτησιν ἀπὸ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖο Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀκόμη, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀσχολήθηκε μὲ τὴν διοργάνωση τοῦ Γραφείου τῆς Ὑπηρεσίας Δομῆσεως τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης καὶ Δωδεκανήσου, τὸ ὁποῖο στὸ ἐξῆς θὰ ἐκδίδει τῆς ἀδείας δομῆσεως ὧλων τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτισμάτων.

Ἐπίσης, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐνημερώθηκε γιὰ τὴν πρόοδο τῆς υλοποιήσεως δύο Προγραμμάτων Ἐπιστοπιστικῆς βοήθειας, τὰ ὁποῖα ὑλοποιεῖται μέσω τῶν πνοιαικῶν δομῶν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τῶν ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης, μὲ τὴν εὐθύνην τῆς Μ.Κ.Ο. τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης «ΦΙΛΘΞΕΝΙΑ», γιὰ τὴν ἀνακομφιστὴ ἐμπειριστῶτων συνανθρώπων τῆς Μεγαλονήσου.

Ἐπὶ πλῆον, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀναφέρθηκε στὸ φαινόμενο τῆς ἐξαπλουμένης μίας σύγχρονης «χριστιανοφροβίας», ἡ ὁποία διαπιστῶνεται σὲ ὅλο τὸν κόσμον καὶ λαμβάνει συνεχεῶς ἀνθρωπυηκτικὲς διαστάσεις.

Τέλος, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐκφράζει τὸν ἐνθονο προβληματισμὸ τῆς γιὰ τῆς διώξεως ἐναντίον χριστιανῶν καὶ γιὰ τῆς ἀνελέτητης σφαγῆς εἰς βάρος τους, οἱ ὁποῖες αὐξάνονται μὲ δραματικὸ τρόπο καθ' ἡμερῖνα, μὲ πρακικὰ συνέπειες καὶ ἀποτελέσματα, καὶ κάνει ἐκκλησίαν πρὸς κάθε ἀρμόδιο γιὰ τὴν ἀπόλυτὴ ἀνάγκη νὰ διαφυλαχθεῖ μὲ κάθε τρόπο ἡ Χριστιανικὴ πίστι καὶ ἡ ἐλεύθερη ἐκφασρὴ τῆς καὶ νὰ ἐπικρατῇσῃ ἡ εἰρήνη, ἡ καταλλαγὴ καὶ ἡ συνύπαρξή ὧλων τῶν ἀνθρώπων».

Πρόδος εἰς τὸ Κυπριακόν;

Ὡς ἔνδειξιν καλῆς θελήσεως, διὰ νὰ σημειωθῇ πρόδος εἰς τὸ Κυπριακόν, δέτει ὁ Μακ. Ἀρχ. Κύπρου κ. Χρυσόστομος τὴν ἀνάγκην νὰ δοθῇ ἄδεια διὰ τὴν ἀνοικοδομησιν ὧλων τῶν Ἱ. Ναῶν καὶ Ἱ. Μονῶν εἰς τὰ κατεχόμενα, ὅπως ἐπίσης νὰ λυθῇ καὶ τὸ μεγάλον πρόβλημα τῶν ἐποίκων, μὲ τὴν ἐπιστροφήν των εἰς τὴν Τουρκίαν. Ὡπως ἐπληροφορήθημεν ἀπὸ τὸ agioritikonima.gr τῆς 2ας Ἰουνίου 2015:

«Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος δήλωσε στὸν ANT1 ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι

Περὶ τῆς συζητουμένης παρατήσεως τοῦ «Υπερτίμου καὶ Ἐξάρχου Ὡκεανῶν Εἰρηνικοῦ καὶ Ἀτλαντικοῦ»

Εἰς τὸ φύλλον τῆς 22ας Μαΐου 2015 ὁ Ο.Τ. εἶχε ὡς κύριον ἄρθρον σχετικῶς μὲ τὴν ὁηολογικὴν ἀντικατστάσεως τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. Δημητρίου. Ἡ ἐκλογὴ Ἀρχιεπισκόπου διὰ τὴν Ἀμερικὴν εἶναι πολυπλόκον ζήτημα. Παραθέτομε εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον καὶ δημοσίευμα τοῦ ἱστολογίου epikos.gr, ποὺ δὲν εἶχε συμπεριληφθῇ τότε, τῆς 19ης Μαΐου 2015: «Τὴν ἐκλογὴν Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς ἐπηρεάζουν καὶ ἄλλοι παράγοντες: ἡ ἱεραρχία τῶν Η.Π.Α., ἡ γνωστὴ Ἑλληνοαμερικανικὴ Ὀργάνωσις τῶν ΑΧΕ-ΠΑΝ, ποὺ ἔχει τὸν δικὸ τῆς ρόλο στὴν ὁμogeneity, τὸ ἑλληνοκὺ YΠΕΕ καὶ φυσικὰ ἡ προσωπικότητα τῶν ἰδίων τῶν υποψηφίων». Ὁ Αρχ. Ἀμερικῆς, φαίνεται ὅτι βρίσκεται ἀκόμα «ἐν αἰχμαλωσίᾳ» τῶν δημοσιγράφων, οἱ ὁποῖοι εὐθέως ἡ πλαιγίω τὸν πτέρυν, καθοδηγούμενοι ἀπὸ τῆς «Ἀρχῆς» ἐξαρτήσεως των...

Ἡ διάψευσις τοῦ Οἱκ. Πατριάρχου Ἐνῶ τὰ δημοσιεύματα, ποὺ εἶχαμε παραθέσει, ἀναπαρήχθησαν ἀπὸ ἑκατοντάδες ἱστοσελίδες καὶ τὸν τύπον, λαμβάνοντα μεγάλῃν ἑκτασιν εἰς τὴν δημοσιοποίησιν ἐντὸς μόλις ἑκοσασήμερου, καὶ εἶχαν γραπτὴν μορφήν, δὲν ὑπῆρξε ἐκ τοῦ Οἱκ. Πατριαρχείου καμία **διάψευσις οὔτε γραπτὴ οὔτε προφορικὴ**. Τὸ μοναδικόν τὸ ὁποῖον ἀνεγνώσαμε εἶναι μικρὲς ἀνακωνίσεις δημοσιογράφων, ὃχι τοῦ Πατριαρχείου, εἰς τὰς ὁποῖας ὑποστηρίζεται ὅτι ἐν στενῷ κύκλῳ φοιτητῶν καὶ καθηγητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τῆς Βοστώνης ὁ Παν. Οἱκ. Πατριάρχης τοῦ καθίστασχε.

Συμφωνῶς καὶ πάλι πρὸς τὰς ἰδίās ἀνακωνίσεως ὁ Οἱκ. Πατριάρχης σχετικῶς μὲ πῆσινην παρατήρησιν ἡ ἀντικατάστασιν τοῦ Σεβ. Αρχ. Ἀμερικῆς κ. Δημητρίου εἶπε: «Αὐτὸ δὲν ἐκφράζει τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο» καὶ ἐν συνεχείᾳ ὅτι δὲν ἔχει κάποιο πρόβλημα μὲ τὸν Αρχιεπίσκοπον οὔτε ὁ ἰδίος προτίθειται νὰ παρατηρήθῃ καὶ ὅλα εἶναι πληροφοροεῖς τῶν δημοσιογράφων. Διηλοδὶ ἀκόμη καὶ εἰς αὐτὰς ταῦτες τῆς ἀνακωνίσεως εἰδοσηογραφικῶν πρακτοεῖων δὲν ἀνεγνώσαμε νὰ ὑποστηρίζεται ὅτι εἶναι ὅλα ψευδῆ, ἀλλὰ ὅτι πρόκειται διὰ «πληροφορίες».

Παρά καὶ τὴν ὑποτιβεμένη διάψεισιν ἡ ἀναπαράγωγὴ τῶν δημοσιευμάτων συνεχίζεται. Κάποιοι ὑπεστήριξαν τὴν ἀποψιν ὅτι, ἐπειδὴ πρόκειται διὰ σενάρια φαντασίας, δὲν ἀπαιτεῖται διάψευσις. Ἀλλ' ὅμως ἡ στάσις αὐτὴ ἐπιτροδόθηκε νέα ἄδρρα, τὰ ὁποῖα εἶδον τὸ φῶς τῆς δημοσιοποίησ. Λογικὸν ἔστιν, καθὼς ὅταν πρόκειται διὰ τόσο σημαντικὰ ζητήματα, ἀκόμα καὶ φαντασιωδῇ νὰ εἶναι, θὰ πρέπει νὰ διδοεῖται ἀπάντησις, ὅπως γραπτῶς καὶ ὑποθέτω.

Νέα δημοσιεύματα

Παρά καὶ τὴν ὑποτιβεμένη διάψεισιν ἡ ἀναπαράγωγὴ τῶν δημοσιευμάτων συνεχίζεται. Κάποιοι ὑπεστήριξαν τὴν ἀποψιν ὅτι, ἐπειδὴ πρόκειται διὰ σενάρια φαντασίας, δὲν ἀπαιτεῖται διάψευσις. Ἀλλ' ὅμως ἡ στάσις αὐτὴ ἐπιτροδόθηκε νέα ἄδρρα, τὰ ὁποῖα εἶδον τὸ φῶς τῆς δημοσιοποίησ. Λογικὸν ἔστιν, καθὼς ὅταν πρόκειται διὰ τόσο σημαντικὰ ζητήματα, ἀκόμα καὶ φαντασιωδῇ νὰ εἶναι, θὰ πρέπει νὰ διδοεῖται ἀπάντησις, ὅπως γραπτῶς καὶ ὑποθέτω.

Ἐξάπλωσις τῶν αἱρέσεων ἀπὸ τὰς Σέρρας ἔως τὸν Βόλον καὶ ἀπὸ τὰ Ἰωάννινα ἔως τὴν Ἀλεξανδρούπολιν

Εἰς τὸν «Πρωινὸν Λόγον Ἰωαννίνων» τῆς 2ης Ἰουνίου 2015 ἀνεγνώσαμεν ὅτι «Ἀλωνίζοντες... Ἀμάρτυρες... Ἐχουν ἀποθρασυνθεῖ τελευταῖα οἱ «Ἀμάρτυρες τοῖς ἱεγωῖβς», οἱ ὁποῖοι κυριολεκτικὰ ἀλωνίζουν τὰ Γιάννιανα χιτώντας κοουδούνια καὶ πόρτες σπιτιῶν, πετώντας φυλλάδια καὶ μιλώντας ποὶ πολίτες! Εἰδικὰ στὴν Παραλίμνιο γίνεται χαμός, μὲ τοὺς συγκεκριμένους νὰ σταματοῦν Γιαννίτες, ποὺ κάνουν τὴ βόλτα τους, γιὰ νὰ τοὺς «ἐνημερώσωμεν» περὶ τῶν ὧσων πιστεύουν. Ὑπενθυμίζεται ὅτι ὁ προσπολισμὸς ἀπαγορεύεται στὴ χώρα μας. Ἀραγε ἡ Μητρόπολις δὲν μπορεῖ νὰ ἀντιδρῇσῃ μὲ κάποιο τρόπο;». Αὐτὸ ἀναρωτήμεθα καὶ ἐμεῖς. Ἡ τοποθέτησις ἐκεῖ τοῦ Σεβ. Μητρ. κ. Μαξίμου, φανταζόμεθα δὲν ἐννει μόνον διὰ νὰ τακτοποιήσῃ τὸ οικονομικὸ ζήτηματα τῆς Ἱ. Μητροπόλεως καὶ νὰ ἐπιτύχῃ ἑλγισμόν εἰς τὰς σχέσεις μὲ τὸ Φανάριον, ἐφόσον φαίνεται ὅτι ἀλλῇ ἣτο ἡ ἐπιθεσιμὴ τοῦ Οἱκ. Πατριάρχου. Πιθανόουμεν ὅτι εἰς τῆς πείρας τοῦ ἀλλὰ καὶ τῆς ἐν γένει καρπιτήσεως τοῦ σὲβασμιωτάτου θὰ ἐπιληφθῇ καὶ τὰ ἀντιαιρετικὰ ζητήματα. Κακῶς ἐπιμνησθὼν κατόπιν ὅτι ὅσοι ἔχουν ἐμπειρίες εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀμύβλυτον τὴν συνυπολίνιν τους καὶ μαθαίνουσι νὰ ἀποδέχωνται τῆς αἱρέσεως. Ἀτεναντίας, ὁ γεμνασιωταφρὴς Σεβσμιωτάτος θέλομεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι εἰς τὸ ἐξωτερικόν ἐννει περισσοτέρον Ἑλλην καὶ ἀπὸ τοὺς Ἑλλαδίτες.

Ὁ Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθίμου ἐνημερώθηκε αυτοπροσώπως ἀπὸ τοὺς υπεθεβόνους τῆς προστάθειας αὐτῆς...»! Ἐν γνώσει τῆς Ἱ. Μητροπόλεως, ἡ ὁποία ὅπως καὶ ἄλλες, δὲν ἀντελαμβάνετο εἰ αὐτὴ ἡ ἐνέργεια δρὰ ὡς ἄλλος Δούρειος Ἴππος.

Ὁ Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθίμου ἐνημερώθηκε αυτοπροσώπως ἀπὸ τοὺς υπεθεβόνους τῆς προστάθειας αὐτῆς...»! Ἐν γνώσει τῆς Ἱ. Μητροπόλεως, ἡ ὁποία ὅπως καὶ ἄλλες, δὲν ἀντελαμβάνετο εἰ αὐτὴ ἡ ἐνέργεια δρὰ ὡς ἄλλος Δούρειος Ἴππος.

Εἰς τὸν φύλλον τῆς 22ας Μαΐου 2015 ὁ Ο.Τ. εἶχε ὡς κύριον ἄρθρον σχετικῶς μὲ τὴν ὁηολογικὴν ἀντικατστάσεως τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. Δημητρίου. Ἡ ἐκλογὴ Ἀρχιεπισκόπου διὰ τὴν Ἀμερικὴν εἶναι πολυπλόκον ζήτημα. Παραθέτομε εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον καὶ δημοσίευμα τοῦ ἱστολογίου epikos.gr, ποὺ δὲν εἶχε συμπεριληφθῇ τότε, τῆς 19ης Μαΐου 2015: «Τὴν ἐκλογὴν Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς ἐπηρεάζουν καὶ ἄλλοι παράγοντες: ἡ ἱεραρχία τῶν Η.Π.Α., ἡ γνωστὴ Ἑλληνοαμερικανικὴ Ὀργάνωσις τῶν ΑΧΕ-ΠΑΝ, ποὺ ἔχει τὸν δικὸ τῆς ρόλο στὴν ὁμogeneity, τὸ ἑλληνοκὺ YΠΕΕ καὶ φυσικὰ ἡ προσωπικότητα τῶν ἰδίων τῶν υποψηφίων». Ὁ Αρχ. Ἀμερικῆς, φαίνεται ὅτι βρίσκεται ἀκόμα «ἐν αἰχμαλωσίᾳ» τῶν δημοσιγράφων, οἱ ὁποῖοι εὐθέως ἡ πλαιγίω τὸν πτέρυν, καθοδηγούμενοι ἀπὸ τῆς «Ἀρχῆς» ἐξαρτήσεως των...

Ἡ διάψευσις τοῦ Οἱκ. Πατριάρχου Ἐνῶ τὰ δημοσιεύματα, ποὺ εἶχαμε παραθέσει, ἀναπαρήχθησαν ἀπὸ ἑκατοντάδες ἱστοσελίδες καὶ τὸν τύπον, λαμβάνοντα μεγάλῃν ἑκτασιν εἰς τὴν δημοσιοποίησιν ἐντὸς μόλις ἑκοσασήμερου, καὶ εἶχαν γραπτὴν μορφήν, δὲν ὑπῆρξε ἐκ τοῦ Οἱκ. Πατριαρχείου καμία **διάψευσις οὔτε γραπτὴ οὔτε προφορικὴ**. Τὸ μοναδικόν τὸ ὁποῖον ἀνεγνώσαμε εἶναι μικρὲς ἀνακωνίσεις δημοσιογράφων, ὃχι τοῦ Πατριαρχείου, εἰς τὰς ὁποῖας ὑποστηρίζεται ὅτι ἐν στενῷ κύκλῳ φοιτητῶν καὶ καθηγητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τῆς Βοστώνης ὁ Παν. Οἱκ. Πατριάρχης τοῦ καθίστασχε.

Συμφωνῶς καὶ πάλι πρὸς τὰς ἰδίās ἀνακωνίσεως ὁ Οἱκ. Πατριάρχης σχετικῶς μὲ πῆσινην παρατήρησιν ἡ ἀντικατάστασιν τοῦ Σεβ. Αρχ. Ἀμερικῆς κ. Δημητρίου εἶπε: «Αὐτὸ δὲν ἐκφράζει τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο» καὶ ἐν συνεχείᾳ ὅτι δὲν ἔχει κάποιο πρόβλημα μὲ τὸν Αρχιεπίσκοπον οὔτε ὁ ἰδίος προτίθειται νὰ παρατηρήθῃ καὶ ὅλα εἶναι πληροφοροεῖς τῶν δημοσιογράφων. Διηλοδὶ ἀκόμη καὶ εἰς αὐτὰς ταῦτες τῆς ἀνακωνίσεως εἰδοσηογραφικῶν πρακτοεῖων δὲν ἀνεγνώσαμε νὰ ὑποστηρίζεται ὅτι εἶναι ὅλα ψευδῆ, ἀλλὰ ὅτι πρόκειται διὰ «πληροφορίες».

Παρά καὶ τὴν ὑποτιβεμένη διάψεισιν ἡ ἀναπαράγωγὴ τῶν δημοσιευμάτων συνεχίζεται. Κάποιοι ὑπεστήριξαν τὴν ἀποψιν ὅτι, ἐπειδὴ πρόκειται διὰ σενάρια φαντασίας, δὲν ἀπαιτεῖται διάψευσις. Ἀλλ' ὅμως ἡ στάσις αὐτὴ ἐπιτροδόθηκε νέα ἄδρρα, τὰ ὁποῖα εἶδον τὸ φῶς τῆς δημοσιοποίησ. Λογικὸν ἔστιν, καθὼς ὅταν πρόκειται διὰ τόσο σημαντικὰ ζητήματα, ἀκόμα καὶ φαντασιωδῇ νὰ εἶναι, θὰ πρέπει νὰ διδοεῖται ἀπάντησις, ὅπως γραπτῶς καὶ ὑποθέτω.

Ἡ διάψευσις τοῦ Οἱκ. Πατριάρχου Ἐνῶ τὰ δημοσιεύματα, ποὺ εἶχαμε παραθέσει, ἀναπαρήχθησαν ἀπὸ ἑκατοντάδες ἱστοσελίδες καὶ τὸν τύπον, λαμβάνοντα μεγάλῃν ἑκτασιν εἰς τὴν δημοσιοποίησιν ἐντὸς μόλις ἑκοσασήμερου, καὶ εἶχαν γραπτὴν μορφήν, δὲν ὑπῆρξε ἐκ τοῦ Οἱκ. Πατριαρχείου καμία **διάψευσις οὔτε γραπτὴ οὔτε προφορικὴ**. Τὸ μοναδικόν τὸ ὁποῖον ἀνεγνώσαμε εἶναι μικρὲς ἀνακωνίσεις δημοσιογράφων, ὃχι τοῦ Πατριαρχείου, εἰς τὰς ὁποῖας ὑποστηρίζεται ὅτι ἐν στενῷ κύκλῳ φοιτητῶν καὶ καθηγητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τῆς Βοστώνης ὁ Παν. Οἱκ. Πατριάρχης τοῦ καθίστασχε.

Συμφωνῶς καὶ πάλι πρὸς τὰς ἰδίās ἀνακωνίσεως ὁ Οἱκ. Πατριάρχης σχετικῶς μὲ πῆσινην παρατήρησιν ἡ ἀντικατάστασιν τοῦ Σεβ. Αρχ. Ἀμερικῆς κ. Δημητρίου εἶπε: «Αὐτὸ δὲν ἐκφράζει τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο» καὶ ἐν συνεχείᾳ ὅτι δὲν ἔχει κάποιο πρόβλημα μὲ τὸν Αρχιεπίσκοπον οὔτε ὁ ἰδίος προτίθειται νὰ παρατηρήθῃ καὶ ὅλα εἶναι πληροφοροεῖς τῶν δημοσιογράφων. Διηλοδὶ ἀκόμη καὶ εἰς αὐτὰς ταῦτες τῆς ἀνακωνίσεως εἰδοσηογραφικῶν πρακτοεῖων δὲν ἀνεγνώσαμε νὰ ὑποστηρίζεται ὅτι εἶναι ὅλα ψευδῆ, ἀλλὰ ὅτι πρόκειται διὰ «πληροφορίες».

Παρά καὶ τὴν ὑποτιβεμένη διάψεισιν ἡ ἀναπαράγωγὴ τῶν δημοσιευμάτων συνεχίζεται. Κάποιοι ὑπεστήριξαν τὴν ἀποψιν ὅτι, ἐπειδὴ πρόκειται διὰ σενάρια φαντασίας, δὲν ἀπαιτεῖται διάψευσις. Ἀλλ' ὅμως ἡ στάσις αὐτὴ ἐπιτροδόθηκε νέα ἄδρρα, τὰ ὁποῖα εἶδον τὸ φῶς τῆς δημοσιοποίησ. Λογικὸν ἔστιν, καθὼς ὅταν πρόκειται διὰ τόσο σημαντικὰ ζητήματα, ἀκόμα καὶ φαντασιωδῇ νὰ εἶναι, θὰ πρέπει νὰ διδοεῖται ἀπάντησις, ὅπως γραπτῶς καὶ ὑποθέτω.

Ἡ διάψευσις τοῦ Οἱκ. Πατριάρχου Ἐνῶ τὰ δημοσιεύματα, ποὺ εἶχαμε παραθέσει, ἀναπαρήχθησαν ἀπὸ ἑκατοντάδες ἱστοσελίδες καὶ τὸν τύπον, λαμβάνοντα μεγάλῃν ἑκτασιν εἰς τὴν δημοσιοποίησιν ἐντὸς μόλις ἑκοσασήμερου, καὶ εἶχαν γραπτὴν μορφήν, δὲν ὑπῆρξε ἐκ τοῦ Οἱκ. Πατριαρχείου καμία **διάψευσις οὔτε γραπτὴ οὔτε προφορικὴ**. Τὸ μοναδικόν τὸ ὁποῖον ἀνεγνώσαμε εἶναι μικρὲς ἀνακωνίσεις δημοσιογράφων, ὃχι τοῦ Πατριαρχείου, εἰς τὰς ὁποῖας ὑποστηρίζεται ὅτι ἐν στενῷ κύκλῳ φοιτητῶν καὶ καθηγητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τῆς Βοστώνης ὁ Παν. Οἱκ. Πατριάρχης τοῦ καθίστασχε.

Συμφωνῶς καὶ πάλι πρὸς τὰς ἰδίās ἀνακωνίσεως ὁ Οἱκ. Πατριάρχης σχετικῶς μὲ πῆσινην παρατήρησιν ἡ ἀντικατάστασιν τοῦ Σεβ. Αρχ. Ἀμερικῆς κ. Δημητρίου εἶπε: «Αὐτὸ δὲν ἐκφράζει τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο» καὶ ἐν συνεχείᾳ ὅτι δὲν ἔχει κάποιο πρόβλημα μὲ τὸν Αρχιεπίσκοπον οὔτε ὁ ἰδίος προτίθειται νὰ παρατηρήθῃ καὶ ὅλα εἶναι πληροφοροεῖς τῶν δημοσιογράφων. Διηλοδὶ ἀκόμη καὶ εἰς αὐτὰς ταῦτες τῆς ἀνακωνίσεως εἰδοσηογραφικῶν πρακτοεῖων δὲν ἀνεγνώσαμε νὰ ὑποστηρίζεται ὅτι εἶναι ὅλα ψευδῆ, ἀλλὰ ὅτι πρόκειται διὰ «πληροφορίες».

Παρά καὶ τὴν ὑποτιβεμένη διάψεισιν ἡ ἀναπαράγωγὴ τῶν δημοσιευμάτων συνεχίζεται. Κάποιοι ὑπεστήριξαν τὴν ἀποψιν ὅτι, ἐπειδὴ πρόκειται διὰ σενάρια φαντασίας, δὲν ἀπαιτε